

RIMÓCI SPORTHÍREK

20. forduló: Rimóc-Nőtincs 0-3 (0-2)

Vezette: Nagy B. (Magos N., Kalmár P.)

Rimóc: Gönczi K. – Csizmadia B., Juhász I., Kuris P., Pásztor B. (Kovács N. 69.) – Laczkó Zs., Árva R., Kis P., Bangó R. (Bada V. 60.) – Sámuel G. (Kormány R. 70.), Berki A. (Bada N. 46.). Vezetőedző: Carvalho Adilson. **Sárga lap:** Pásztor B., Juhász I., Kis P. ill. Németh D., Nagy B., Sirkó J. **Gól:** Nagy B. (8.), Hugyec R. (35.), Szunter Cs. (64.) **Carvalho Adilson:** Érdekes, alacsony színvonalú mérkőzésen vagyunk túl, az ellenfél valamivel jobban akarta a győzelmet, minket meggyengítettek a múltkori meccsen összeszedett sárga és piros lapos eltiltások, még akkor is, ha két új igazolásunk erősítést fog jelenteni, de még kis időre van szükségük. Sajnos a találkozó előtti bizonytalanság, hogy lesz-e meccs vagy nem, és egyéb apró dolgok kizökkentettek minket a ritmusból. Három hibából kaptuk góljainkat, sok alacsony játékkal rendelkezünk, amit ki is használtak a vendégek, és magasságban megverték bennünket. Gratulálok a Nőtincsnak, és a játékvezetőnek is, aki jól tette a dolgát.

Eőry Tibor: Sajnos olyan állapotba kerültünk, annyi sérültünk és eltiltottunk van, hogy döntenünk kellett, az ifi álljon ki vagy a felnőtt, ezért az ifjúsági mérkőzésen való részvételt lemondtuk, amiért elnézést kérek az ellenféltől, de nem tudunk mást tenni. Gyakorlatilag nyolcvan százalékban ifi csapatunk lépett pályára, a megbeszélte taktikát mindenki maximálisan betartotta, rendkívül fegyelmezten és jól játszott az egész csapat. Végig irányítottunk, ki tudtuk használni az ellenfél labdavesztéseit, rögtön az elején gólt rúgtunk, ami megnyugtatta a csapatot, megdicsérem a srácokat. Olyan játékosunk is volt Sirkó János személyében, aki ugyan már abbahagyta a focit, most a kedvünkért visszatért, és a mezőny legjobbjá volt, irányította, összefogta a csapatot és két gólpasszt adott, amivel hozzájárult ahhoz, hogy megnyerjük a találkozót. Rendkívül elégedett vagyok, úgy látszik, nehéz helyzetben alakulnak jól a dolgok. Nagyon komoly mérkőzésre készülünk a Mátránovák ellen, mindenképpen meg szeretnénk mutatni, egy-két játékosom már visszatérhet, és ugyan megint lesz, aki sárga lapok miatt kiesik, de azt is megoldjuk!

IFJÚSÁGI CSAPAT MÉRKŐZÉSEI

17. forduló: Érsekvadkert – Rimóc 0 – 8 (0-4)

Rimóc: Janusek Dániel, Pusztai Erik, Kőműves Tamás, Spomer Adrián (Perce Kristóf), Imre Zoltán, Pásztor Balázs, Csík Csaba (Oláh Bence), Kormány Richárd, Csík Rómeó, Rácz Adrián, Balázs Gergő (Szoldatics Dávid) Végre az ifi csapat is megkezdhetette a bajnokságot, melyet mindenki nagyon várt. Az első félidőben nagyon helyzetet alakítottunk ki, melyekből sikerült is gólokat rúgnunk. Sajnálatos módon az első félidőben volt egy sérülés, de ez sem vetette vissza a csapat lendületét. A második félidőben már nyugodtabban játszottunk és sikerült tovább növelnünk előnyünket. **Gól:** Rácz Adrián 5, Csík Rómeó, Kormány Richárd 2 **Jók:** Egész csapat **Sárga lap:** Pusztai Erik

18. forduló: Rimóc – Mátránovák 3 – 0 (1-0)

Rimóc: Janusek Dániel, Pusztai Erik, Kőműves Tamás, Oláh Ákos, Imre Zoltán, Csík Csaba (Oláh Bence), Kormány Richárd, Csík Rómeó, Rácz Adrián, Balázs Gergő (Csuka Zsolt), Szoldatics Dávid (Perce Erik) (Spomer Adrián, Perce Kristóf) Az első félidőben túlzott nyugalom jellemezte a csapatot, szépen passzolgattunk, járatunk a labdát, de a szokásos tűz hiányzott a csapatból, amitől kicsit meg is ijedtem, nehogy gólt kapjunk. Magabiztosan védekezünk, középpályán voltak kisebb hiányosságok, de ennek ellenére megszereztük a vezetést. A második félidőre megpróbáltam feltüzelné a csapatot, mely többé-kevésbé sikerült. Sajnálatos módon ismét 11-est hibáztunk de így is győzni tudtunk. **Gól:** Rácz Adrián, Szoldatics Dávid, Csuka Zsolt **Jók:** Egész csapat

19. forduló: Karancslapujtó – Rimóc 2 – 11 (1-3)

Rimóc: Janusek Dániel, Pusztai Erik, Kőműves Tamás, Oláh Ákos, Imre Zoltán (Perce Erik), Csík Csaba (Csuka Zsolt), Kormány Richárd (Oláh Bence), Csík Rómeó, Rácz Adrián, Balázs Gergő, Szoldatics Dávid Már a 2. percben gólt kaptunk mely igen csak feltüzeltte a csapatot, de az egyenlítés csak a 21. percben sikerült, s innentől kezdve látszott, hogy ismét megnyugodott a csapat. Innentől Kezdvé elkezdünk okosabban és pontosabban játszani. A második félidőben teljesen átvettük az irányítást. Innentől kezdve az volt a kérdés mennyit sikerül a lefújásig rúgnunk. **Gól:** Rácz Adrián 4, Balázs Gergő, Csík Rómeó 2, Oláh Bence 3, Imre Zoltán

20. forduló: Rimóc – Nőtincs 3 – 0

Az ellenfél csapata nem jelent meg.

Laczkó Péter

SERDÜLŐ CSAPAT MÉRKŐZÉSEI

10. forduló: Rimóc – Berkenye 3-3 (3-0)

Rimóc: Bangó M. - Mócsány P., Laczkó D., Jusztin M., Bada R. - Laczkó M. (Oláh D.), Bada K., Sportner A., Juhász G. - Pusztai E., Bada T. (Rácz M.) **Gól:** Laczkó M. (2), Juhász G.

11. forduló: Palotás – Rimóc 1-7 (0-4)

Rimóc: Bangó M. - Mócsány P. (Bada N.), Bada R., Laczkó D., Jusztin M. - Laczkó M., Bada Krisztián, Juhász G. (Bada T.), Spomer A. (Rácz M.) - Pusztai E., Bangó R. (Balázs A.) **Gól:** Bangó R. (2), Juhász G. (2), Bada K. (2), Bada R. Sárga lap: Bada R.

12. forduló: Rimóc – Nőtincs 3-0 (0-0)

Rimóc: Bangó M. - Mócsány P., Bada R., Bada K., Laczkó M. - Bangó R., Juhász G., Oláh D., Laczkó D. - Balázs A., Pusztai E.

Felnőtt csapat állása

hely	csapat	M	GY	D	V	LG	HG	GK	P	megjegyzés
1.	CERED VSE	20	17	0	3	64	11	53	51	
2.	MÁTRANOVÁKI VSC	20	16	2	2	60	15	45	50	
3.	BERKENYE SE	20	15	2	3	64	23	41	47	
4.	BALASSAGYARMATI VSE	20	14	2	4	44	10	34	44	
5.	NÖTINCS SE	20	13	2	5	43	14	29	41	
6.	PÁSZTÓ SK	20	9	3	8	43	46	-3	30	
7.	SZÉCSÉNY VSE	20	9	1	10	44	50	-6	28	
8.	KARANCSLAPUJTÓ KSE	20	8	1	11	37	42	-5	24	(-1 pont)
9.	ÉRSEKVADKERT SE	20	7	3	10	40	47	-7	24	
10.	SALGÓTARJANI BTC	20	6	3	11	25	42	-17	21	
11.	HÉHALOM SE	20	5	0	15	39	47	-8	15	
12.	PALOTÁS SE	20	4	1	15	26	70	-44	13	
13.	NAGYBÁTONY SC	20	3	2	15	21	81	-60	8	(-3 pont)
14.	RIMÓC SE	20	2	2	16	17	69	-52	8	

Ifjúsági csapat állása

hely	csapat	M	GY	D	V	LG	HG	GK	P	megjegyzés
1.	RIMÓC SE	14	13	0	1	96	9	87	39	
2.	SZÉCSÉNY VSE	16	13	0	3	84	19	65	39	
3.	CERED VSE	15	11	1	3	57	31	26	34	
4.	MÁTRANOVÁKI VSC	15	9	2	4	57	29	28	29	
5.	BERKENYE SE	17	9	1	7	78	47	31	28	
6.	NÖTINCS SE	13	7	0	6	36	25	11	21	
7.	PALOTÁS SE	17	5	0	12	43	53	-10	15	
8.	ÉRSEKVADKERT SE	15	5	1	9	51	77	-26	15	(-1 pont)
9.	HÉHALOM SE	14	3	2	9	18	41	-23	11	
10.	NAGYBÁTONY SC	16	3	0	13	23	117	-94	8	(-1 pont)
11.	KARANCSLAPUJTÓ KSE	14	1	1	12	27	122	-95	3	(-1 pont)

Serdülő csapat állása

hely	csapat	M	GY	D	V	LG	HG	GK	P	megjegyzés
1.	SZÉCSÉNY VSE	12	11	1	0	76	19	57	34	
2.	HÉHALOM SE	11	8	2	1	53	14	39	26	
3.	RIMÓC SE	11	8	1	2	49	21	28	25	
4.	VANYARC KSE	10	5	0	5	33	21	12	15	
5.	ÉRSEKVADKERT SE	10	4	3	3	74	35	39	14	(-1 pont)
6.	BERKENYE SE	11	3	2	6	41	37	4	11	
7.	NÖTINCS SE	12	3	1	8	22	59	-37	10	
8.	PALOTÁS SE	10	1	0	9	14	83	-69	3	
9.	BUIÁKI SC	11	1	0	10	12	85	-73	3	

Rimóci Újság - Független falusi havilap.

Kiadja: „Rimóci Községért” Alapítvány (3177 Rimóc, István király u. 15. Tel.: 06 30/687-5502 E-mail: rimociujsg@gmail.com)

Állandó munkatársak: Bablona Ferenc, Beszkid Andor, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Burik-Vincze Agota, Erdélyi Ferencné, Jusztin Péterné, Kaluzsa Mónika, Vinczené Perce Gizella, Vincze Nikolett

Az újság megjelenését támogatja Rimóc Község Önkormányzata.

Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stílizáljuk, szükség esetén rövidítjük.

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!

Az újságban megjelenő írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Ára: 200,-Ft

RIMÓCI ÚJSÁG

XXII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Pünkösdi hava 2016 MÁJUS

„A szülés (...) nem csupán gyermeket eredményez. Átala egy anya is megszületik. (...) Valakinek az édesanyja, gondoló róla. És valahol létezik egy gyermek, aki anyává tette ezt a nőt, és akinek a kedvéért megváltoztatta a külsejét, hogy jobban eljátszhassa a szerepét.” Joshua Ferris

Egy különleges személy: Édesanya

Anyák napja környékén mindenkinek eszébe jut valamilyen történet, mely csak vele és az édesanyjával történt meg. Egy emlék, mely csak kettőjükről szól, s amely meghatározó volt az életében. Sokan mosolyogva, sokan hálával gondolnak vissza erre az eseményre. Aztán persze az is eszébe jut az embernek, amikor valamilyen nézeteltérés vagy véleménykülönbség miatt megbántottuk egymást, haragudtunk egymásra, de végül mindketten ki tudtuk mondani: Ne haragudj! És hogy... Nagyon szerettek! Szerencsések azok, akik még időben ki tudják ezeket mondani, addig, amíg nincs túl késő... Pedig ezek csak szavak, mégis ez az az „eszköz”, amellyel a leginkább ki tudjuk fejezni, milyen fontos, hogy vagy nekem, hogy mindig számíthatok rád, Édesanyám!

Ne magasztos költeményeken és hangzatos szózatokon keresztül, csupán a maga egyszerű módján, de szívből jövően fejezzük ki érzéseinket, s a legkisebb szavak is óriási változásokat eredményeznek. Mint a következő történetben...

Édesapám karjában voltam, ő tartott, különben nem értem volna fel a falra szerelt telefont. Édesanyám már régóta kórházban volt, nem láttam azóta, mióta elvitték, mert beteg lett. Nagyon beteg. Azt mondták, csak pár hónapja van hátra... Szóljál bele!-mondta édesapám bátorítón. Elvettem a kagylót és mondtam: Szia Édesanya!

A beszélgetés többi részére már nem emlékszem, hiszen már nagyon régen

történt... Utólag tudtam meg, hogy miután letették a kagylót, édesanyám egész éjjel zokogott a kórházban, hogy haza akar jönni hozzánk. De nem adta fel! Családjából erőit merítve és az égiek segítségének köszönhetően felépült a betegségből és nemsokára hazajöhetett a családjához. Nem volt a régi erejében, de a lelkében lezajlott nagy változásoknak köszönhetően szeretete, jósága és segítőkészsége egyre csak nőtt. Minden tőle telhetőt megtett családjáért, hogy a gyerekeit taníttassa, becsületesen felnevelje. Teltek az évek. Folyamatos orvosi felügyeletre volt szüksége, de az állapota nem romlott. Mialatt felnőtünk, sokat tanultunk tőle, sok mindent elmondott nekünk az élet dolgairól, az emberekről, a dolgokhoz való hozzáállásról. Sok mindent csináltunk együtt, melyek szép emlékeket hagytak bennünk. Dolgoztunk, játszottunk, utaztunk, énekelünk vagy csak tévét néztünk közösen. És sokat neveltünk együtt. Ha baj történt, vagy nagy gondunk támadt, először hozzá siettünk tanácsért vagy csak jó szóért. Mindig számíthatunk rájuk, édesanyámra és édesapámra egyaránt. Tudtam, hogy soha nem gyógyult meg igazán és hogy egyszer majd el kell válnunk örökre. De még nem most. Majd ha már ősz lesz a haja és majd ha nekem is gyerekeim lesznek. De az még soká lesz... Egyszer csak valami történt. Az állapota rosszabb lett, ismét kórházba került, s eljött az a nap, amelyre mindig is rettegte gondoltunk. Örökre itthagyt bennünket, s most már égi Édesanyánkkal együtt vigyáznak ránk. Pedig még annyi mindent meg kellett volna beszélnünk... még annyi mindent nem

mondott el, még annyi mindent nem kérdeztem meg tőle. Szükségem van még rá! Hogy legyen! Lehet, hogy ha annak idején nem beszélék édesanyámmal telefonon, most nem is emlékeznék rá. Mennyi mindennel szegényebb lennék, vagy talán teljesen „máslyen” belülről, mint amilyen ma vagyok. Mennyi mindent kell nekünk, gyerekeknek megköszönni! Egy életen át tartó formálást, gondoskodást, feltétel nélküli szeretetet! De hogyan? Nincs annyi időnk az életben, hogy minden jóságot visszafizessünk. Pedig kamatostul kellene...

Mindenkinek szüksége van az édesanyjára, akár gyerek, akár felnőtt. Aki ezt nem ismeri fel időben, később bánhatja egész életében. Nem elég egyetlen nap az évben, mikor kifejezhetjük szeretetünket és hálánkat, ezt minden nap meg kellene tennünk! Egy kedves szó minden nap, mellyel apránként törlesztünk szeretet-adósságunkból: **Szerettek Édesanyám**, köszönöm, hogy vagy nekem! (S ebbe a mondatba akár Édesapát, vagy bármely más nevet is behelyettesíthetünk!) (BVÁ)

Anyák napjára (Népköltés)

Úgy repültem, mint a madár, pedig szárnyam sincsen. Virágot is hoztam Neked, pedig kertem sincsen. A szeretet az én szárnyam, szívem az én kertem, Anyák napján köszöntelek, Édesanyám, lelkem.

Anyák napja alkalmából sok boldogságot kívánunk a Rimóci Újság szerkesztői minden édesanyjának, nagymamának!

- Május 1. (vasárnap) ANYÁK NAPJA, MUNKA ÜNNEPE, MAJÁLIS
- Május 1. (vasárnap) 17⁰⁰ Héhalom-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
- Május 7. (szombat) 17⁰⁰ Cered-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
- Május 9-10. Lomtalanítás
- Május 14. (szombat) 17⁰⁰ Szécsény-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
- Május 15. (vasárnap) ELSŐÁLDOZÁS
- Május 15-16. PÜNKÖSD
- Május 22. (vasárnap) 17⁰⁰ Rimóc-Nagybátony bajnoki labdarúgó mérkőzés
- Május 29. (vasárnap) HŐSÖK ÜNNEPE, GYEREKNAP
- Május 28. (szombat) 17⁰⁰ Pásztó-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
- Június 4. (szombat) TRIANONI MEGEMLEKEZÉS
- Június 4. (szombat) 17⁰⁰ Rimóc-Berkenye bajnoki labdarúgó mérkőzés
- Június 5. (vasárnap) PEDAGÓGUSNAP

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

A képviselő-testület soron következő ülésére 2016. április 21-én került sor.

Első napirendi pontként került megtárgyalásra az igazgatási szünet elrendelése a Rimóci Közös Önkormányzati Hivatalban. A képviselő-testület döntése értelmében július 4. és július 29. között a Hivatalban nem lesz ügyfélfogadás. Az igazgatási szünet időtartama alatt a kapun lévő postaládába tudják elhelyezni kérelmeiket. Kérem, hogy telefonos elérhetőséget is szíveskedjenek a kérelmekre ráírni a gyorsabb ügyintézés végett.

A következő napirendi pont keretében a testület tudomásul vette a polgármester által kiírásra kerülő jegyzői pályázatot.

Az egyebek napirendi pont keretében polgármester úr tájékoztatta a képviselőket az Invitel Távközlési Zrt. szétválásával kapcsolatban, a Magyar Önkormányzatok Szövetsége Rimócon megrendezésre kerülő konferenciájáról. Ingatlan felajánlásról és ingatlan rendezésről is döntés született, továbbá elvi hozzájárulását adta a testület több pályázati lehetőséggel kapcsolatban.

A képviselői bejelentések, észrevételek is érkeztek: a temetőben a hozzátartozók sajnálatos módon otthagyták a lecsereelt síremlékeket, annak ellenére, hogy önkormányzati rendelet szól arról, hogy a síremlék cseréje esetén a régi síremléket a rendelkezésre jogosult köteles a temetőből elszállíttatni. Ezúton is kérem az érintetteket, hogy szíveskedjenek a jogszabályban meghatározottak szerint eljárni. A Falumúzeumnál lévő gémes kút kávéját meg kellene csináltatni, mert hiányzik. A településen az éves lomtalanítás 2016. május 9-én hétfőn lesz.

Ezt követően a testület zárt ülés keretében döntött lakossági kérelmekről.

dr. László Tünde aljegyző

Jegyzői pályázat

A Rimóci Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője, dr. Verbói Mária 2016. április 12-én bejelentette polgármester úrnál, hogy július 1-jétől nyugállományba kíván vonulni. Annak érdekében, hogy a közös hivatalban a munka folyamatosan, és zökkenőmentesen tudjon tovább folyni, jegyzői pályázat kerül kiírásra, melyet a <https://kozigallas.gov.hu/> internetes oldalon lehet majd olvasni. Jegyző asszonynak jó egészséget és hosszú, nyugodt, boldog évtizedeket kívánunk családja körében!

Nyilvánosság Napja – Falugyűlés

2016. április 17-én került megrendezésre a Nyilvánosság Napja, melyre 39 érdeklődő települési lakos látogatott el. A rendezvény első részében a Szécsényi Rendőrkapitányság alezredese, Tamás Gábor úr tartott tájékoztatót. Elmondta, hogy Rimóc veszélyeztetett közbiztonsági szintű települési kategóriába tartozik, ezért a járőrök minden nap, a nap különböző szakában megjelennek a településen ellenőrzés céljából. Kiemelte, hogy a leginkább jellemző bűncselekmények és szabálysértések a falopások, a családi veszekedések, a kisebb értékre elkövetett lopások, valamint a csendháborítás. Ezzel kapcsolatban több kérdés és javaslat is érkezett a lakosok részéről alezredes úr felé, aki elmondta, hogy csendháborítást bármely napszakban el lehet követni. A rendőrök első alkalommal figyelmeztetnek, következő alkalommal szabálysértési feljelentést tesznek, melyet a járási hivatal folytat le. Ígéretet tett arra, hogy meg fogják vizsgálni annak a lehetőségét, hogy a járőrök többszöri figyelmeztetést követően elkobozzák azt az eszközt, amivel a csendháborítást elkövetik. A Szécsényi utca elején sokszor a megengedett sebességnél jóval gyorsabban érkeznek a településre jövők. Alezredes úr válaszában elmondta, hogy a kapitányságnak van egy mobil sebességmérő eszköze, amit a rétsági kapitánysággal közösen használnak. Amikor Szécsényben lesz az eszköz, alkalmat találnak arra, hogy kitelepítsék Rimócra. Felhívta még a figyelmet és főleg a gyermekes szülők figyelmét a krosszmotorok és kvadok veszélyére.

Az alezredes úrral folytatott megbeszélést követően polgármester úr megtartotta 2015. évre vonatkozó beszámolóját. Beszámolója elején megköszönte az intézményben dolgozóknak, a civil szervezetek tagjainak, a közfoglalkoztatásban tevékenykedőknek, illetve valamennyi lakosnak a munkáját, akik tették a dolgukat a település fejlődése, szebbé tétele érdekében. Ezt követően a számok és az elvégzett feladatok tükrében folytatta beszámolóját. Kiemelte a közösségi együttélés szabályainak fontosságát, az egymásra való odafigyelést és hangsúlyozta egymás figyelmeztetését a kötelezettségekre. Készülőben van egy rendelet-tervezet, melyet közzé kíván tenni annak érdekében, hogy a lakosok is véleményt tudjanak formálni, melyek azok a legfontosabb szabályok, amelyeket minden rimóci polgárnak be kell tartani, ellenkező esetben pedig szankcionálni. Ezt követően pályázati lehetőségekről és a 2016. év terveiről szólt.

A tartalmas délután végén a rendezvény tombolasorsolással ért véget, melyen valamennyi jelen lévő részesülhetett nyereménytárgyban.

dr. László Tünde aljegyző

Résztevéők

ELADÓ

Elektromos asztali körfűrész

Érdeklődni: özv. Laczkó Ferencné

Rimóc, Kossuth út 14.

50. évforduló

50 évvel ezelőtt fogadott egymásnak örök hűséget 1966. április 16-án Németh Ilona és Golyán István. Azóta vannak egymás mellett jóban és rosszban, egészségben és betegségben. A két fiuk Pisti és Attila, menyek Judit és Edina és szerető unokáik Ádám és Gréti kívánnak nekik ezúton

is Boldog 50. házassági évfordulót, egészséget és még sok örömet az életben.

A család

Isten éltesse Marika nénit!

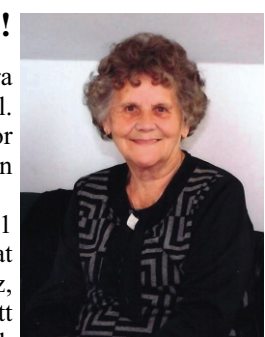
1955. július 1-jén érkezett Rimócra Nagy Mária tanítónő Baj községből. Az 1936 május 9-én született, akkor 19 esztendő fiatal leány az idén ünnepli 80. születésnapját.

Mindenki Marika tanító nénije 51 évet tanított Rimócon. Generációkat tanított, nevelt becsületes, igaz, magyar emberekké. Példát mutatott emberségből, felebaráti szeretetből.

A diákjait mindig a jóra intette, a rossztól féltette. Munkáját szívből, hivatástudatból, pontosan végezte. 1996-ban első között kapta meg a „Rimóc Községért” díjat.

Marika nénit 80. születésnapja alkalmából szívből köszönti két fia, három unokája, négy dédunokája és az egész család. Persze a hozzátartozókon kívül a Rimóci Újság szerkesztősége - az egész település nevében - gratulál és hosszú, boldog életet kíván! *Isten tartsa meg még közöttünk sokáig!*

B.J.

Gólyahír:

Kiss Bendegúz
2016. április 16.

Szülők: Juhász Renáta és Kiss Tamás

Akiért a harang szólt...

Percze Balázs
1935-2016
(Temető út 13.)

RIMÓCI SPORTRÉK

Ifjúsági csapataink továbbra is az élmezőnyben

17. forduló: Érsekvadkert-Rimóc 1-1 (1-0)

Vezette: Béres K. (Kalmár P., Szakal T.)

Rimóc: Gönczi K. - Kuris P., Bangó N., Juhász I., Csizmadia B. - Kis I. (Deák G.), Rácz I. (Bada V.), Árva R., Bada N. (Bangó R.) - Laczkó Zs., Kis P. Vezetőedző: Carvalho Adilson.

Piros lap: Molnár K. (Érsekvadkert.) **Gól:** Varga Gy. ill. Juhász I. **Varga Balázs:** Magasról lehet nagyot esni... A szécsényi meccs után erre nem tudok mit mondani. Felejtük el gyorsan. Lassú, gyenge játékot produkáltunk, a szívvél-lélekkel hajtó vendégek ellen, akik rászolgáltak az egy pontra. Gratulálok nekik.

Carvalho Adilson: Most már kezd látszódnia a tavaly elkezdett munkánk eredménye. Jobban védekezünk és támadunk, mint korábban, még a labdabirtoklásban kellene fejlődünk. Úgy gondolom, az utolsó percekben meg kellett volna nyernünk a mérkőzést. Végig jól megszerveztünk játszottunk, harcoltunk, érezni lehetett, hogy egyben van a csapat. Napról-napra erősödünk mentálisan, fizikálisan, illetve már-már taktikai téren is. Gratulálok játékosaimnak, a szimpatikus ellenfélnek pedig további sok sikert kívánok. Most egy nagyon nehéz meccs következik, de remélem, hasonló lelkesedéssel megyünk tovább és tudunk meglepetést okozni.

18. forduló: Rimóc-Mátranóvák 0-4 (0-2)

Vezette: Zsély B. (Gordos Á., Gordos Á. M.)

Rimóc: Gönczi K. - Csizmadia B., Juhász I., Bangó N. (Bangó R. 46.), Kuris P. - Laczkó Zs., Árva R., Rácz I. (Bada V. 65.), Kis P. - Pásztor B., Kis I. (Bada N. 54.) Vezetőedző: Carvalho Adilson.

Sárga lap: Bangó N., Pásztor B.

Gól: Pál G. (20., 31., 51.), Oszvald F. (62.)

Carvalho Adilson: Nem tudom miért, talán hosszú volt a bemelegítés vagy nem volt jó az időjárás vagy túlságosan nagy lett a jól sikerült mérkőzések után a játékosok önbizalma, de ezen a meccsen kicsit aludtunk. Most a húzóemberek sem tudtak hozzátenni a magukét, pedig a többiek várták, hogy ők jó döntést hozzanak. Egy más szinten lévő csapat ellen játszottunk, reális eredmény született, de több van bennünk, ezt megmutatták az előző találkozók, melyeken jól tudtunk játszani, most viszont ez nem köszönt vissza. Az egyik legjobb megyei edző is megnézte a meccset, úgy gondolom, az előző kilencven percek alapján a következő fordulóban kötelező lesz csapatánál három pontot szereznünk.

Stark János: Igazoltuk a papírformát, nagy mezőnyfölényben játszva, megérdemelten nyertük meg a találkozót a jól küzdő hazaiak ellen.

19. forduló: Karancslapujtó-Rimóc 3-2 (1-0)

Vezette: Baranyi G. (Gordos Sz., Nagy I.)

Rimóc: Gönczi K. - Csizmadia B., Juhász I., Bangó N., Kuris P. - Laczkó Zs., Árva R., Rácz I., Kis P. - Pásztor B. (Kis I. 46.), Bada N. (Bangó R. 17.) Vezetőedző: Carvalho Adilson.

Sárga lap: Sánta A. ill. Csizmadia B., Juhász I., Rácz I., Bangó R.

Piros lap: Bangó N. (87.-Rimóc)

Gól: Sánta A. (21.), Gordos T. (46.), Szörös K. (89.) ill. Laczkó Zs. (51.), Kis P. (53.)

Sebestyén Szilárd: Megszenvedett győzelmet arattunk, de ezért is beírják a három pontot.

Carvalho Adilson: Jól kezdtünk, de egy hibából gólt kaptunk, sajnos ez rossz szokásunk. Ezután voltak helyzeteink, amiket viszont nem tudtunk kihasználni. A második félidő első perceiben az öltözőben maradtunk, így megint betalált az ellenfél. Ekkor végre észbe kaptunk, és áttértünk az igazi futballra, majd két szép támadásból öt perc alatt kiegyenlítettünk. Döntetlennél helyzeteket hibáztunk és a bírós sem fűjt be három tizenegyest. Sajnálom a játékosaimat, hogy nem tudtunk harmadszorra betalálni, ezt a meccset meg kellett volna nyerni. Az ellenfél játékosait nem szabad lenézni, sportszerűen kell viselkedni, amikor mi kikaptunk tíz góllal, akkor is tudtam gratulálni. Az a véleményem, a magyar labdarúgás sarkalatos pontja a játékvezetés színvonala, el kellene gondolkodni, hogy kit engednek egyben vezetni, ennyi hibát nem lehet elkövetni egy mérkőzésen. Nem akarok senkit sem bántani, de egy jó bíraskodás a találkozó színvonalán is javíthat, de még ezt a gyenge futballt is rosszabbá teheti. Remélem, nem bántottam meg senkit és a következő meccsen korrekt játékvezetést kapunk.

Vincze Barna Emléktorna – másodszorra

2016. április 16-án szombaton 10 órától rendezték meg a Vincze Barna Emléktornát a rimóci sportpályán 4 senior futballcsapat (Fülekpüspöki és Lukanénye /Szlovákia/, SKSE Salgótarján, illetve Rimóc) részvételével. A sporteseményt Holecz Ferenc, a torna szervezője nyitotta meg, majd Beszkid Andor, Rimóc Község polgármestere megemlékezése következett a már két éve elhunyt Vincze Barnáról. Beszkid Andor kiemelte, hogy Barna halála óta több ember próbálja azokat a feladatokat elvégezni a sport területén, melyet ő végzett, valamint hogy a sport iránti szeretete mennyire meghatározta az életét, amelyet igyekezett átadni az utánpótlás focistáknak is. „Szinte nincs olyan gyerek Rimócon, - a 8 és a 30 év közötti fiatalok között - aki ne az ő keze alatt nevelkedett volna.” - mondta a polgármester úr.

A megemlékezés után kezdetét vette a torna, a sorsolás szerint az első mérkőzést az SKSE – Fülekpüspöki játszotta, mely 1-1-es döntetlennel végződött. A tizenegyesek után 7-6-os gólkülönbséggel az SKSE jutott tovább. Második mérkőzés Lukanénye és Rimóc között zajlott, ahol 2-2-es döntetlen született, a tizenegyespárbajt pedig 3-2-re Lukanénye csapata nyerte. Az így kialakult rangsorban a 3. helyért vívott csatában (Fülekpüspöki-Rimóc) 4-4-es eredményt követően tizenegyesekkel 4-3 arányban Fülekpüspöki nyerte. Az

első helyért pedig Lukanénye és az SKSE csapata mérkőzött meg, melynek végeredménye szintén 2-2 lett, így a bajnok sorsát is a berúgott tizenegyesek döntötték el, 3-2 arányban Lukanénye javára.

Az emléktorna végeredménye: **1. Lukanénye, 2. SKSE, 3. Fülekpüspöki, 4. Rimóc.** A csapatok oklevéllel és egy üveg rimóci pálinkával térhettek haza, a nyertes Lukanénye csapata pedig egy évig birtokolhatja a Vincze Barna Emléktorna vándorszerlegét, valamint elismerésre került a torna: **Legjobb kapusa: Peleskei Tamás (SKSE), Legjobb védője: Virág Zsolt (Rimóc), Legjobb támadója: Híves Norbert (Lukanénye) és a torna Gólkirálya: Ali Ahmed (Fülekpüspöki) személyeiben.**

Rimóc csapata jó házigazda lévén megvendégelte a vendég csapatokat, akiknek az egész napi foci után igazán jól esett a meleg étel.

Köszönjük a játékosoknak a részvételt, a szervezőknek és a segítőknek pedig a lebonyolításban nyújtott közreműködést. Az Emléktorna méltó tisztelgés volt annak az embernek, aki oly sokat tett a rimóci sportéletért, a települési közösségi életért. Bárcsak még személyesen mondhatnánk neki köszönetet, nem pedig emléktorna formájában...

BVÁ

A tornagyőztes Lukanénye csapata a vándorkupával

Rimóc csapata

A Vincze Barna emléktorna programja a kapusmez mellett

A torna szurkolói a döntő mérkőzésen

Zöld IKSZT verseny

Az Integrált Közösségi és Szolgáltató Tér (IKSZT) program szakmai koordinálásáért felelős **Herman Ottó Intézet** 2016. március

30-án indította útjára a **Zöld IKSZT** játék elnevezésű szemléletformáló programját. A versenyre az ország IKSZT-i közül 55 közösségi ház/szintér nevezett be, közöttük a rimóci Dr. Manga János Közösségi Ház - IKSZT is. A játékban aktívan résztvevő csapatok április 1-13-ig különféle interaktív feladatok megoldásán dolgoztak természeti, táji értékekkel, fenntarthatósággal kapcsolatos témakörökben, melyek között megtalálhatók voltak a játékos feladatok és a szakmai ismereteket és felkészültséget igénylő versenyszámok is. A versenyfeladatok a következők voltak:

- Babcsíráztatás és babcsíra szépségverseny
- Tájhoz kötődő értékek közösségi gyűjtésének módszertanának megismerés és ellenőrző teszt kitöltése
- Tájéta és értékelmérés
- Hulladékból kreatív tárgyak
- Óvjatok meg egy helyi értéket
- Töltsétek ki! - Kvíz

Április 1-jén, pénteken érkezett meg postán 5 szem bab, melyet ki kellett csíráztatni. A csíráztatásról kétnaponta fényképet kellett készíteni, s a játék végén elküldeni az Intézet részére. Mi hétfőn kezdtük el csíráztatni a babokat, melynek az lett az eredménye, hogy a 13-i beküldési határidő napján kezdtek előbújni a levelei, így a szépségversenyre nem neveztek a babokat. Természetesen másnap délután (a határidő lejártá után), mikor újra megnéztük őket, már szép nagy leveles hajtás várt minket. Sajnos a bab nem tudta, hogy határidőre kell csíráznia és hogy már lejárt a határidő, de azóta is szépen növekszik!

A következő feladatokhoz külső segítséget is kértünk. Megkértük a Rimóci Nyulacska Óvodát, hogy a gyerekekkel induljanak Tájsetára a településen. A tájséta alkalmával a gyerekek meglátogatták a szobrokat és emlékműveket, így jobban megismerkedtek a településen található értékekkel, felhívva a figyelmet ezen értékek megővésére, ápolására és gondozására.

Babcsíráztatás

Tájseta

Hulladékból kreatív tárgyat

Az *Óvjatok meg egy helyi értéket!* feladat megővésánál megkértük az önkormányzat közfoglalkoztatottjait, segítsenek nekünk, így ők a Lóci úti kápolna és a Sipek felé vezető földút mentén található „Girind” keresztjének környékét tisztították meg.

A maradék feladatokat, a tesztek kitöltését és a *Hulladékból kreatív tárgyak!* Megvalósítását a településen dolgozó kulturális közfoglalkoztatottak segítségével oldottuk meg. Az újrashasznosítás jegyében készülő alkotások közül papírból lovacskát az iskola 4. osztályos tanulói készítettek el. Továbbá kidobásra váró tárgyakból készítettünk újakat, például üres flakonból vázát, konzerves dobozból tolltartót, bon-bonos dobozból ajándékdobozt, kupakokból szókirakó játékot. Ezen alkalommal rengeteg jó „újrashasznosítási” ötlet került elő, azonban sajnos időhiány miatt nem tudtuk megvalósítani őket.

A Zöld IKSZT verseny során összesen száz pontot szerezhettek a csapatok. Rimóc 79 ponttal a 18. helyen végzett.

Kicsit feszített tempójú volt a verseny két hete, de sikerült helytállnunk! Ezúton is köszönjük mindazok segítségét, akik részt vettek a játék sikeres megvalósításában!

BVÁ

ISKOLAI HÍREK

Kakaókoncert Budapesten

Április 3-án a K&H a hátrányos helyzetű gyerekekért előadássorozat keretén belül 40 alsó tagozatos tanuló és nyolc kísérő pedagógus Budapestre utazott. A pályázati nyereség magába foglalta az utazási költséget, uzsonna-csomagot, illetve részvételt a Budapesti Fesztiválzenekar kakaókoncertjén.

A több mint két évtizedes múltra visszatekintő sorozat családias hangulatú, mesélős, a kis gyermekeket a zene világába beavató délutáni foglalkozás.

A diákok nagy örömmel készülődtek az utazásra és a zenés délutánra. A hangversenyen a művészek kötetlen, interaktív formában vezették be a csoportot a klasszikus zene rejtelmeibe.

Különböző hangszerekkel ismerkedtek meg, így a kürt, brácsa, nagybőgő, hárfa, tuba, marimba.

A koncert végén kis pöttyös bögrében gőzölgő kakaó várt ránk. Természetesen ajándék nélkül nem térhettünk haza: lufival, egy-egy bögrével gazdagodtunk.

Az idő lehetővé tette, hogy sétáljunk a Duna parton, autóbusszal megnézzük a város nevezetességeit. Így például az Országházat, a Hősök terét, a Vajdahunyad Várát, Margitszigetet.

A jókedvű társaság emlékekkel gazdagodva, szinte az egész utat végig énekelve tért haza. *Versegi Zoltánné*

Kakaókoncert közönség

„A csoda nem a vers,
hanem az őt befogadó gyerek.
A csoda a kapcsolat.

A csoda az adomány, ami a költészet.” (L. Békési Júlia)

Minden évben, szavalóversennyel ünnepeljük a Költészet napját. Ebben a tanévben 2016. április 11-én Szécsénybea II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola, Gimnázium és Szakközépiskolába kaptunk meghívást, ahol első alkalommal, hagyományteremtő szándékkal került megrendezésre egy olyan vetélkedő, ahol a Szécsényi Tankerület diákjai négy korcsoportban versenyeztek. Kicsit izgulva, de szépen hangsúlyozva adták elő tanulóink a kortárs magyar költők verseit. Mindannyian szép emlékekkel gazdagodva térhettek haza.

A szavalóversenyen résztvevő tanulók:

Bangó Ariella	2. osztály
Bada Klarissza	2. osztály
Bangó Tifani	3. osztály
Bangó Lili	4. osztály
Bangó Mónika	5. osztály
Rác Zsanett	6. osztály
Bangó Viktória	7. osztály
Rác Bianka	8. osztály

Büszkeséggel tölt el minket, hogy a 4. osztályos **Bangó Lili** tanuló **különdíjat**, **Rác Bianka** pedig **3. helyezést** ért el korcsoportjában. Ezúton is gratulálunk minden résztvevőnek.

Rimóc Község Önkormányzata minden tanulót ajándékkal jutalmazott, melyet ezúton is köszönünk.

Köszönet jár a felkészítő tanároknak: Versegi Zoltánné Hédkének, Nagyné Mákos Izoldának, Kuris Rudolfnének és Huszko Mariannának. *Varga Bálint*

Szavalóverseny rimóci résztvevői

Szavalóverseny összes résztvevője

- Milyen eredményt értél el egyénileg, illetve csapatban?

- Több, mint 5600 nevező volt, melyből ténylegesen 5292 induló volt. Az edzőtársam, akivel együtt haladtunk egészen az utolsó két akadályig (megbeszéltük, hogy addig megvárjuk és segítjük egymást) a 873. lett én pedig a 456. helyen végeztem. Mindketten a salgótarjáni Spartan Race Training Group csapatában neveztünk és indultunk. Ebből az 55 fős csapatból, pedig az 1. helyen végeztem, míg Attila a 2. helyen. Nagyon sok mindent adott ez a verseny a számunkra és sok mindenre megtanított. A félelem ott van az emberben, hogy talán nem lesz elég jó, fél, hogy nem felel meg a saját maga vagy mások elvárásainak, fél attól, hogy mi lesz, ha nem megy és kudarcot vall. Ez érvényes a versenyben és ugyanúgy érvényes az életben is. Mikor a célvonalon áthaladtunk ez a teher lehullott a vállunkról, mert megcsináltuk és büszkéek voltunk. A befektetett munka most, ebben a pillanatban meghozta gyümölcsét. A sok hegyi futás a Nagylóci hegyekben télen a mínuszban, hóban vagy este sötétben és esőben... Büszke volt ránk a családnak, a barátaink, az ismerőseink, mert olyat tettünk, ami rendkívüli és bőven a komfort zónán kívül esik.

- Milyen módon érdemes felkészülni egy ilyen versenyre?

- Mindennek az alapja, az ember legősibb mozgásformája a futás. De nem mindegy, hogy hol. Én azt mondom, ha jól akarsz szerepelni és igazán jó kondit akarsz, akkor felejtse el a sík terepet, a főút melletti, városi sík terepen való kocogást. Amikor futni megyek heti két alkalommal átmegek Nagylóra. Ott aztán lehet találni olyan terepet, amelyen akár fél órán át is csak felfelé vezet az út. Általában Attila és öcsém is velem tart, mindig valakinek jobb napja van és az magával húzza, biztatja a másikat. Nem árt, ha a felsőtested is erős, mert gyakran kell függeszkedni. Úgy szerettem volna felkészülni, hogy maga a verseny kevésbé legyen nehéz. Éppen ezért az edzéseken előfordult, hogy hosszabb távot futottunk, januártól márciusig például katonai surranót viseltem minden alkalommal. Akin volt már ilyen, az el tudja képzelni, hogy milyen érzés lehet abban lefutni kilométereket leggyakrabban hegynek felfelé, amikor az megtapad sárral. A lényeg az, hogy a tisztességes felkészülés, a befektetett munka meghozza a gyümölcsét. De bármilyen furcsán is hangzik, nagyon jó volt és emlékezetes minden egyes edzés. Nem szabad elfelejteni, hogy az út az, ami boldoggá tesz, nem csupán a cél. A futás egyik nagy igazságtalansága, hogy a legnagyobb ünneplést mindig a célban kapjuk, pedig a legnagyobb erőfeszítést nem ott tesszük, hanem a hajnali futások előtt, még az ágyban fekvé, lehuny szemhéjaink felemelésekor, vagy amikor a munka után fáradtan vágunk bele... De ott még sosem voltak szurkolók,- tapsolva, kereplővel ujjongva. „Ne csak, akkor legyél büszke, ha eléred a céljaid, legyél büszke minden apró lépésért, melyet a céljaid eléréseért teszel.”

- Úgy tudom több rimóci szurkolód is volt. Kik kísérték el?

- Természetesen a feleségem volt a legnagyobb szurkolóm, ő volt az, aki mindvégig támogott és aki a legtöbb erőt és biztatást adta. Nélküle nem ment volna. De eljöttek még biztatni engem apósoméék és Attila testvére, ismerősei. A szüleim és öcsém sajnos nem tudtak elkísérni, mert motorversenyen indultak. Egyébként édesapám a tavalyi országos enduró bajnokság veterán kategóriájában (47 év

felett) a 2. helyen végzett. Erre büszke vagyok és itt megemlíteném. Egy sportos család vagyunk mi.

- Milyen terveid vannak a jövőre nézve? Mi lesz a következő kihívásod?

- Folytatom a felkészülést és részt szeretnék venni a Lengyelországban, Kryniciában tartandó Spartan Race beast futamán. Itt 20-30 km és 30 akadály vár majd rám és ami ennél is fontosabb: egy újabb nagy kaland.

Köszönöm neked, hogy válaszoltál a kérdéseimre! Még egyszer gratulálok a sikeres szerepléshez és sok erőt és kitartást kívánok a következő megmérettetéshez! *BVÁ*

A célbaérkezés pillanata

Egy akadály a sok közül. Jéghideg felfrissülés...

Eldöntöttük, megcsináltuk

Spartan Race

2016. április 9-én rendezték meg Visegrádon a Spartan Race-t (Spártai Verseny), amit a „Világ Legjobb Akadályfutó Versenyének” is neveznek, s amely nem csak Magyarországon, hanem a világ különböző országaiban is egyre nagyobb népszerűségnek örvend. A verseny lényeg, hogy egy katonai akadálypályán, katonai jellegű akadályokkal bonyolított futóversenyen, extrém körülmények között (sárban, vízben) kell teljesíteniük a feladatokat a versenyzőknek. Idén Rimócról **Kovács Norbert** is benevezett a versenyre, hogy kipróbálja magát a megmérettetésen. A következőkben öt kérdésem a versenyen szerzett tapasztalatairól, élményeiről:

- Hol hallottál először a Spartan Race-ről, hogy jött az ötlet, hogy benevezel?

- „Mindaz, amit valaha csak akartál, a félelmeid túlsó oldalán van”. Ez egy Spartan Race idézet, melyet az interneten olvastam. Csak egy gondolat, de itt kezdődött egy történet. Aztán megnéztem néhány videót a versenyekről, később megvettem a Spártára fel című könyvet, melyet Joe De Sena a Spartan Race atyja írt. A könyv, mely emberek millióinak életét változtatta meg, rám is nagy hatással volt és eldöntöttem, hogy ha már Magyarországon is rendeznek egy Spártai Versenyt, vétek lenne nem élni a lehetőséggel, így hát én is rajthoz állok Visegrádon. Van egy régi jó barátom Szternácsik Attila, akivel évek óta együtt edzünk. Említettem neki is, hogy kipróbálhatnánk magunkat ezen a versenyen. Kezdetben kicsit ódzkodott tőle, de mondtam neki, hogy még soha életében nem vett részt semmilyen versenyen és itt van ez, mintha csak nekünk lett volna kitalálva. Miért nem próbáljuk meg? Aztán öcsémet is rábeszéltem és négy hónappal a verseny előtt, egészen pontosan 2015. december 31-én (!) elkezdtem a felkészülést a nagylóci hegyekben.

- Milyen feltételekkel lehet nevezni egy ilyen versenyre, egyénileg vagy csapatban kell-e/érdemes-e?

- A Spartan Race versenyeknek három típusa van. A sprint, mely 5-10 km és 20 akadály, a super, ahol már 15-20 km-es a táv és 25 akadállyal találkozunk, valamint a beast, amelyen 20-30 km-t és 30 akadályt kell leküzdeni. Aki egy naptári évben részt vesz e három különböző típusú versenyen és teljesíti, az egy különleges elit klub tagja lehet és kiérdemel egy különleges trófeát, melyet Trifecta-nak neveznek. Az, aki soha életében nem sportolt még, annak a sprint kategóriát ajánlom. Ezt a távot bárki képes teljesíteni, ha megvan benne a kellő akaraterő. Sőt. Érdeemes benevezni egy versenyre hónapokkal előtte, (nem csak azért, mert könnyen megtelik az öt-hatezres létszámlimit) mert azt fogjuk észre venni, hogy egy kicsit jobban odafigyelünk arra, hogy mit eszünk meg és elkezdünk egy kicsit mocorogni is. Egy ilyen verseny nem arról szól, hogy világbajnok időt megyünk. A pálya mely rendszerint hegyekben van, a távolság, az időjárás és az akadályok legyőzése már önmagában tiszteletet érdemlő dolog, mely büszkeséggel és önbizalommal tölti el a versenyzőt. Ezért is érdemes először csapattal nevezni. Szép dolog egymást végig támogatni, segíteni a pályán szavakkal és tettekkel egyaránt. Ezért hívják ezeket a versenyeket kalandfutamoknak is, mert tényleg egy nagy kaland az egész.

- Mit gondoltál a teljesítendő feladatokról, volt-e benned félelem valami miatt?

-Most már értelmet nyert számomra is a Spartan szlogenje: „Majd a célban megtudod.” Tudtam, hogy nehéz lesz és gyakran felmerült bennem a kérdés: vajon elég jó vagyok-e én még ahhoz, hogy az átlagtól jobbat menjek. Meg tudok-e még felelni a saját magam elvárásainak, képes leszek-e még 8 km hegyi futás és 17 akadály után a 8 fokban csurom vizesen és nyakig sárosan egy vizesárokba egy szintén vizes 5 m-es kötélre felmászni és rohanni tovább a következő akadályig. Miközben felfelé haladtam a kötélen 3-4 m magasból emberek potyogtak a vízbe, rájöttem, hogy olykor az akaraterő a legerősebb izom. Akkor már tudtam, hogy nincs messze a cél, amiért hónapokat dolgoztam és semmi nem állíthat meg, hogy elérjem. Lehet, hogy elcsépeltem már a szöveg, de így van. Valójában önmagunkkal vívjuk a legnagyobb harcot, mert menni kell tovább akkor is, ha nehéz a kereszt, ami a vállunkat nyomja. És itt idézném csapattársam szavait: „A zsák az, amit cipeltem, döbentett rá, hogy az igazi teher bennem van, ezt kell leküzdeni.” És valóban. Jól szerepeltünk, de ami igazán fontos, hogy egy életre szóló élménnyel lettünk gazdagabbak, amit már soha nem felejtünk el.

- Milyen volt az a nap? Milyen feladatokat kellett teljesítened?

- Hideg volt, talán 8 fok. Esett az eső, fújt a szél... de hát ez itt Spárta. ? A téli edzések során hozzászoktunk mindenféle időjárási körülményhez, volt, hogy csak esőben tudtunk elmenni futni. Az ember alkalmazkodik a körülményekhez és hozzá tud szokni az ilyen dolgokhoz. Csak néhányat említenék az akadályok közül: vizesárokba kötélmászás öt méter magasba, palánkon átmászás, szögcsúsról alatt kúszás sárban, kötélhálón mászás, dárda dobás célba, homokzsák cipelés hegyre fel és le, de ami számomra a legnehezebb volt az az akadály, ahol közel egy 30 méteres alagútszerű csatornán kellett átjutni. Ebben semmit nem láttunk, szinte törpejárásban tudtunk csak előre haladni, emberek előtttem és mögöttem is. Ez afféle pszichológiai akadály volt és elég félelmetes. Volt memória teszt is, mely során egy táblán lévő nevek és kódok közül kellett egyet megjegyezni és azt mondták, hogy majd valamikor, valahol kérni fogják. Hát közel fél óra futás után, egyszer csak felértünk a várhoz, ahol vissza kellett mondani a kódot. A mai napig emlékszem rá. Az enyém Karel 2195 volt. Abban az esetben, ha valaki valamilyen akadályt nem tudott teljesíteni (ilyenből akadt jócskán) 30 db négyütemű fekvőtámaszt kellett végrehajtania, azt a fajtát, amikor a mellkas érinti a talajt. Én csak a dárda dobást vétettem el, nem találtam el a célt és csak egyszer lehetett megpróbálni. A csapattársam Attila már nem volt ilyen „szerencsés”. Ő összesen 90 négyüteműt csinált, pedig nem túlzás, ha azt mondom nagyon jó formában van.

- Melyik volt az a feladat, amelyik a legnagyobb kihívást jelentette és melyik volt számodra a legkönnyebb?

- Azon a hosszú, sötét alagúton végig menni. Nem mondom, hogy klausztrófiás vagyok, de enyhén szólva megkönyörkezett. Aztán úgy gondolom, hogy a legnehezebb akadály az maga a terep volt. A hegy az, ami a legtöbb energiát kivette belőlem, főleg akkor, amikor egy homokzsákkal a vállunkon kellett felmenni. A legkönnyebb a különféle palánkokon való átjutás volt számomra.

DÖK Sportnap

A Rimóci Szent István Általános Iskolában április 22-én, a Föld napján került megrendezésre a DÖK sportnap.

A gyerekeket 9 óra várta, tízóraitak, majd hét vegyes csoportot alakítottunk. Mindegyik csapat választott magának egy-egy tanító néni, akivel elvonultak egy terembe és elkészítették a menetlevelüket, kitalálták a csatakiállításukat.

10 órakor a csapatok kimentek az iskola köré, ahol mindenkit a Föld napjával, és a sporttal kapcsolatos feladatok, vetítések vártak. Összesen hét állomás volt.

Vinczéné Percze Gizella tanító néni 1. állomás. A gyerekek itt egy környezetvédelmi vetítést láthattak, ami arról szólt, hogy a szennyvíz milyen pusztítást végez. Szó volt még a légszennyezésről, a megújuló energiáról, és arról, hogy mit tehetünk a környezetünkért.

Pócsik Csilla tanító néni 2. állomás. A tanító néni állomásánál a környezetvédelemmel kapcsolatos feladatokat kellett megoldaniuk a gyerekeknek, szó esett a helyes és a helytelen viselkedésről, a szelektív hulladékgyűjtésről, majd ugráló békával versenyeztek.

Kuris Rudolfné tanító néni 3. állomás. Egy hosszú akadálypálya várta a versenyzőket, ahol mindenki megmérhette tudását, a pályát sikeresen teljesítőket a Föld napja totó várta.

A megfáradt versenyzőket Fábíán Katalin tanító néni várta a 4. állomásnál. Itt a papír útja című előadáson vettek részt a gyerekek.

Jómagam az 5. állomáson vártam a gyerekeket célba dobással és küldtem tovább őket Nagyné Mákos Izolda tanító nénihez a 6. állomásra játszani, még hozzá újrahaznosított eszközökkel.

A 7. az az utolsó állomáson Versey Zoltán tanító néni fogadta a gyerekeket a Föld nevű puzzle-val. A tanító néniél volt egy második feladat is: szólásokat kellett a magyarázatukkal párosítani. 13³⁰-kor érkezett be az utolsó csapat is és Pócsik Csilla tanító néniel egyszerű taefilterekből egy hatalmas napocsát készítettek, ami azt szimbolizálja, hogy mi vagyunk a Föld életét ereje, ahogy a Nap is.

Eljött az eredményhirdetés ideje az első 3 csapatot egy nagy tábla csokival jutalmaztuk a többi versenyzőt pedig egy-egy Sportszelettel. Ezután a fáradt versenyzők megebédelték, majd mindenki hazament, hogy a családjával együtt ünnepelhesse a Föld napját.

Rácz Albin

Felső tagozat

2016. április 22-én pénteken Sportnapot rendeztünk az iskolában. Az iskola és a csarnok között 7 állomást rendeztünk be a gyerekeknek, ahol ügyességi feladatokat és egyéb gondolkodtató, tudást igénylő feladatokat kellett megoldaniuk. Minden állomáson 20 percet töltöttek a csapatok, ahol 10 percet mozogtak és 10 percig „törték” a fejüket. Mi mindent csináltak ezen a napon? Ugróköteleztek, hullahopp karikáztak, célba dobtak és rúgtak, egyensúlyoztak, kerékpároztak, ugróiskoláztak, kötélen másztak stb. Mivel a Föld napja is erre a napra esett ilyen témájú feladatokat is kaptak a gyerekek.

A 7 csapat közül a maximális 70 pontból 67 pontot ért el a **Marslakócskák** csapata: **Rácz Viola, Bangó Mónika, Bangó Renátó, Rácz Zsanett, Pikács Dominika és Rácz Bianka**, ezzel ők lettek az Elsők.

A Második helyet a **Föld és víz** csapatnak sikerült megszerezni, ők 66 pontot értek el: **Bada Norbert 6.o., Bada Krisztofer, Rácz Szabolcs, Bada Laura, Oláh Veronika Eszmerelda és Rácz Katrin**.

A Harmadik helyezést a **Felüldozható** csapat szerezték meg: **Bada Rajmond és Bangó Ronald**, ők 65 pontot gyűjtöttek.

Minden gyerek, aki úgy viselkedett, ahogy ezen a napon és egy csapatban elvárható, a nap végén kapott egy kis jutalmat, azok viszont, akik nem tudtak sportszerűen viselkedni, azok nem kaptak. Úgy gondolom, hogy ez egy hasznos nap volt mindannyiunk számára, tetszett a gyerekeknek, és nekünk pedagógusoknak is.

Golyánné Juhász Edina DÖK segítő pedagógus

HÍREK A BIZTOS KEZDET „NAPRAFORGÓ” GYEREKHÁZBÓL

Áprilisban a nagymamák és az édesanyák számára készítettünk meglepetéseket a gyerekházban. A év legmeghatóbb ünnepét, az anyák napját április 27-én ünnepeltük meg. A gyermekekről készült ajándékokról, reméljük a jövőben boldog pillanatokot idézhetnek fel a szülők és a nagymamák. A picurkák örömmel adták át a kedves meglepetéseiket. Gyermekeink még alig beszélnek, de szeretetet sugárzó tekintetük, ölelésük, szavak nélkül is boldogsággal tölti el szívünket. **BOLDOG ANYÁK NAPJÁT KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES ÉDESANYÁNAK!**

A fejlesztési pályázatnak köszönhetően kifestve, megújulva sok szeretettel várjuk a családokat a májusi eseményekre.

Sztáné Mócsány Zsuzsa

PAPÍRGYŰJTÉS

A Rimóci Szent István Általános Iskola papírgyűjtést hirdet a településen!

A papírokat (újság, könyv, karton, stb.) az iskola Hunyadi úti épületében lehet leadni.

Elszállítás: 06. 02-án, csütörtökön

További információ:
Vinczéné Percze Gizella - 0630/336-5393

Védjük környezetünket!

PEDAGÓGUSAINK XIII. - Kalocsai Miklósné, Szántó Piroska munkássága

A „Pedagógusaink” című rovatunk célja, hogy minél több, Rimócon tanító pedagógus szemével láthassuk, milyen is volt korábban községünkben tanítani. A következő részben **Kalocsai Miklósné, Szántó Piroska** emlékezik a Rimócon töltött 1958-1962 közötti időszakra. Piroska néni Virág Vincéné, Marika néni ajánlotta és engem is útba igazított, hogy Litkén keressem őt. A telefonkönyvet fellapozva, könnyen elértem az egykori rimóci pedagógust, aki bár kicsit meglepődött, felkérésemet elsőre elfogadta. Most az ő írása és képei következnek. Fogadják szeretettel.

Vincze Nikolett

Rimóc 1958-1962. [1. sz. fénykép
Rimóc 1958.]Egy váratlan telefonhívásból tudtam meg, hogy Rimóc-nak helyi újságja is van. Gratulálok, és remek ötletnek tartom a „Pedagógusaink” c. rovatot is!

Amikor Vincze Nikolett megkért, hogy írjak én is a Rimócon töltött éveimről, zavarba jöttem. Ha szóban kellett volna elmondani emlékeimet, valószínűleg nem tudtam volna megszólalni. Így írásban könnyebb, volt időm gondolkodni.

Négy tanév, ami nagyon-nagyon régen volt! Fontos évek voltak számomra, ott indult a felnőtt életem. Ezért is köszönöm a felkérésüket!

1958 augusztusában, gimnáziumi érettségi után kerültem a községbe, melynek ismertem a nevét, tudtam, hogy szép népviseletben járnak a lányok-asszonyok és hogy szépen tudnak énekelni.

A balassagyarmati kollégiumi évek alatt nem lettem önálló, félénk, bátortalan - 47 kg-os - lány voltam. Éppen ezért a szüleim úgy gondolták, egyedül nem indulhatok el Litkéről, szülőfalumból a bemutatkozó első útra, az ismeretlenbe. A bátyám (ő már felnőtt volt) kísért el. Horváth Sándor igazgató úr és felesége, Erzsike fogadott bennünket. Nagyon megörültek a bátyámnak, azt hitték, ő fog ott tanítani. A beszélgetés után azonban már engem is szívesen fogadtak. Már akkor megtudtam, hogy a kettő közül az egyik negyedik osztályt fogom tanítani. Nagyon megörültem és máris kezdtem felnőttnek érezni magam.

Akkoriban az iskola - a templom mellett - két épületből állt: a régi két tanteremmel, előszobával, az épület két végén egy-egy szolgálati szobával; az új részben egy tanári szoba és talán három tanterem volt.

Az egyik szolgálati szobába költöztünk be augusztus végén hárman lányok: Jancsó Erzsébet, Surányi Klára és én. Azonos korúak és újak voltunk valamennyien.

A szoba berendezése: három vaságy matraccal (vagy szalmazsákkal?), asztal, néhány szék és vaskályha. A szoba előterében lavór, vödör - vizet az utcai kútról hoztunk - és télen ott tartottuk a szénét és a fát is.

Megismertük a tanterület többi tagját is, akik jól, kedvesen fogadtak bennünket. Az igazgató úr „patronáló”, segítő kollégát osztott be mellénk. Az én segítőtőm Nagy Gizella tanítónő lett. Néhány évvel idősebb volt, tapasztalt, Tanítóképzőt végzett. Az ő segítségével telt el az 1958/59-es, első tanév. Gizikét aztán a tanév végén elhelyezték Rimócról.

Mint említettem, negyedik osztályosokat kezdtem tanítani. Értelmes, érdeklődő gyermekek voltak, jól éreztem magam közöttük. Ők is tanítottak engem. Szerettek énekelni, szép dalokat tanultam tőlük. Az ének órákat mindig népdalok éneklésével fejeztük be.

Horváth Sándor szigorú, jó igazgató volt. Figyelt ránk, fiatalokra, gyakran ellenőrizte, hogy felkészültünk-e a tanítási órákra (vázlatot is kellett írunk, ami nagyon hasznos volt).

A tanteremünk a régi épületben volt, olajos padlóval, nagyméretű vaskályhával, amit szénrel fűtöttek. Az iskola takarítását és fűtését egy idős házaspár végezte, akik az iskola utcájában laktak: Bözsi néni és Pista bácsi. Mindig volt hozzánk egy-két kedves szavuk. Enyhítette a honvágyamat Virág Vincéné Marika kolléganőnk, aki időnként meghívott magukhoz.

A napi munkánk mellett hármunknak tanulnunk is kellett a félévenként esedékes vizsgákra. Kezdetben a balassagyarmati, a második tanévtől a jászberényi tanítóképzőben vizsgáztunk.

Megnyugtató volt számunkra, hogy a szülők is elfogadtak bennünket, bíztak bennünk.

Szeptember közepén tudtam először hazamenni. A szüleim csodálkoztak és örültek, hogy mennyi jót tapasztaltam Rimócon.

A második, az 1959/60-as tanévben már első osztályt kaptam, és még két évig szintén elsős gyermekeket tanítottam. Már nem emlékszem, melyik tanévben, az igazgató úrék lányát - Györgykét - is taníthattam. Őszinte ragaszkodásuk, szeretetük segített elviselni a nehézségeket [a mellékelt fénykép - 2. sz. is első osztályosaimról készült].

Néhány évvel ezelőtt meghívást kaptam egy olyan volt 8. osztály találkozójára, akiket első osztályban én is tanítottam (5. osztályban a két volt első osztályt összevonták). Mivel nem láttam felnőni, nem nagyon ismertem meg őket: csak jó kiállítású, magabiztos urakat és fiatal hölgyeket láttam. Úgy éreztem magam, mintha érettségi találkozón lennék. Megtisztelő volt számomra, hogy emlékeztek rám, sajnos kevés időt tudtam velük tölteni.

Májusi litánia

Május elsejével este fél 7-kor megkezdődnek a májusi litániák. Szeretnék egy rövid történeti- és tartalmi ismertetővel segítségükre lenni.

Május a Szűzanya hónapja, akit estéről estére litániákkal köszöntenek a hívek a katolikus templomokban.

A „litánia” kifejezés a görög „litaneuo” könyörgök szóból származik. Az V. században jelentette azt a könyörgő imádságot, amellyel különféle szándékokért imádkoztak.

A VII. században kialakult már a mai ismert formája: a szándék hívek válasza. A lorettói litánia a mai formájában a XVI. században tűnik fel először, de már a XII. századból is ismerünk hasonló, közös végzésre ismert imádságot. Az általunk ismert „lorettöi litánia” a Loreto városának bazilikájában lévő Szent Házból származik, ahol 1575-től (mások szerint már 1400-tól) minden szombaton elénekelték a Boldogságos Szűzetet köszöntve. Amikor Canisius Szent Péter 1558-ban Lorettóban járt és hallotta ennek éneklését, átvette imakönyvébe és terjesztette. VII. Orbán pápa 1691-ben kiadott dekrétumában megtiltotta a különböző templomokban készült Mária litániákat, és egyetemes használatra a „lorettöi litániát” rendelte el. XII. Leó pápa ezt 1886-ban megújította.

A pápák azóta is hangsúlyozzák a litánia közös és egyéni imádkozásának jelentőségét, így XII. Piusz, VI. Pál és II. János Pál pápák. Az elmúlt évben jelent meg az Isteniszteleti és Szentségi Kongregáció „Népi ájtatosságokról” szóló dokumentuma, amely szintén jelentős ájtatosságnak tünteti fel a Szűzanya köszöntésének e tiszteletre méltó módját.

Május hónap ünnepei:

Május 1. Anyák napja

Ünnepi műsor a 11 órás szentmisében

Május 8. Mennybemenetel ünnepe

Május 15. Pünkösöd-Szentlélek eljövetele

Elsőáldozás 11 óra

Május 16. Pünkösödhetiő

Május 22. Szentháromság ünnepe 11 óra

Május 29. Úrnapija-Oltáriszentség ünnepe 11 óra

sokan jöjünk népviseletben, kis elsőáldozók Fehér ruhában, sok-sok virágszirommal.

A lorettöi litánia részei

A bevezető rész ráirányítja figyelmünket, hogy minden adományt Mennyei Atyánktól kapunk, és Jézus Krisztus volt az, aki feltárta nekünk a Szentháromság titkát.

Először a Szűzanyát három kiváltságban szólítjuk meg: Szentséges Szűz, Istennek Anyja, Szűzek Szent Szüze.

A következő csoportban azok a motívumok szerepelnek, melyekért őt tiszteljük: Krisztus anyja, Kegyelem anyja, Tisztaságos, Szeplőtelen, Sérelem nélkül való, Szűz virág, Szeretetre méltó, Csodálatos, Jótánács, Teremtőnk és Üdvözítőnk anyja.

Az ötödik részben Máriát, mint szűzet különböző ékes jelzőkkel magasztalja.

A hatodik részben a Szentírásból vett jelzőkkel ruhazza fel, amely az Igazság tükré megvilágítással kezdődik, és a Hajnalcsillag köszöntő szóval fejeződik be.

A Szűzanya a Betegek gyógyítója, Bűnösök menedéke, Szomorúak vigasztalója és a Keresztények segítése, tehát a mi küzdelmes életünk résztvevője, akihez mindig bizalommal fordulhatunk.

Amíg eddig a küszködők közbenjárójaként szólítottuk meg, most a megdicsőült világ királynőjeként köszöntjük.

A befejező megszólítások az időközben kimondott hitéletekben, pápai megnyilatkozásokban szereplő sajátos motívumokat említik bízalmunk kifejezésékként.

A litánia az Isten Bárányához fordul, és könyörgéssel fejezi be a Szűzanya köszöntését.

Természetes, hogy Máriát köszöntő imádságaink megszámlálhatatlan számban léteznek. Ezért a litániák után még különböző imádságokat szoktak hozzákapcsolni, amelyeket az egyházmegyei és a helyi gyakorlattal alakítottak ki.

Zarándoklat

Kettős szent évünk van: az Isteni Irgalmasság és Szent Márton szentéve. Ennek tiszteletére április 3-án, az Isteni Irgalmasság vasárnapján Máriabesnyőre zarándokoltunk, ahol részt vettünk a dr. Beer Miklós püspök által vezetett ünnepi szentmisén és a szentmisét követő jubileumi búcsú elnyerésének liturgiáján. Rövid ebéd-szünet után Galgagutára utaztunk a váci egyházmegye egyetlen Isteni Irgalmasság templomába, ahol délután 3 órakor, az irgalmasság órájában szentségimádsást végeztünk. A helyiek kis agapéval is készültek nekünk, de innen már indultunk is tovább Szécsénkére a Szent Márton temploma. A Szent Márton tiszteletére végzett áhitatot követően Bercel következett, ahol a határban lévő Magyarok Nagyasszonya kápolnáját tekintettük meg és kértük a Szűz Anya oltalmát hazánkra, családjainkra.

(A képek Galgagután és Szécsénkén készültek.)

József atya: EGYHÁZI HÍREK

Anyák napjára

Ma, amikor az egész világon az egyes családokban az édesanyákat köszöntik, az egyházközség nagy családjában, Isten népének közösségében szintén ünnepnap van: Köszöntjük lelkünk anyját: Szűz Máriát és köszöntjük saját édesanyánkat, édesapánkkal együtt.

Kedves édesanyák és kedves édesapák!

A legszebb hivatás részesei vagytok. Azt nyújtjátok a földön, ami a legdrágább mindnyájunknak: az életet.

Köszönjük, hogy vállaltatok minket és felneveltetek. De egyről ne feledkeztek el. Ne csak a testtel és a földi szükségletekkel törődjétek, hanem a lélekkel is. A mindinkább csökkenő papi hivatások idején az egyház jövője a ti vállatokra nehezedik. Neveljétek jó keresztényeket, talpig becsületes polgárokat, és rendes embereket. Adjatok jó példát otthon az imádságban és adjatok jó példát itt a templomban gyakori szentségekhez járulókat által.

Legnagyobb kincseteknek most is a gyermekeiteket tekintsetek és továbbra is szívesen hozzatok áldozatokat értük. Járassátok őket hittanra és adjatok nekik jó példát az életben.

Így biztos és boldog öregségnek nézhetnek elébe, mert aki Istent ismer, az elismeri majd helyettesét is: édesapát és édesanyát.

Most pedig fogadjátok a gyerekek köszöntését ajándékkal: egy édesanya vallomását, egy verset és egy imát:

Gyermekeim!

Karomban tartalak, te pehelynyi súly, alig érezlek. És mégis többet nyomsz a földnél, az égnél és ezer csillagnál. Parányi kezded ujjaimat szorongatod, mintha biztonságot keresnél. Kis fejed a mellemen pihen, távol minden magánytól és félelemérzettől a szív melegét keresed. Rád pillantok. Mit is mondjak, rózsaszínű levél, aki az égből hullottál alá. Úgy nyugszol karomban, mint kismadár a fészében.

Igen karommal ringatlak, szeretettel tartalak. Nem kell

félned, enyém vagy! Jobban óvlak, mint szemem világát, jobban féltelek, mint saját életemet.

De... születésed elválasztott minket egymástól. Elindult önálló életed. Ezután mindennap egy kicsivel távolabb kerülsz tőlem. Többé sohasem leszel ilyen közel hozzám. Ilyen az élet.

Most azonban még velem vagy, még egészen közel vagy, még kezembent tartalak.

Hallom szíved dobogását, nézem gömbölyded arcodat és bámoló szemedet. Kíváncsi vagyok: Mire gondolsz most? Mit érzel, egyáltalán mi megy benned végbe? Talán rám gondolsz, vagy a ház előtt virágzó almafára? Tengerre, hegyekre, holdra, csillagokra vagy magára a jóságos Istenre...?

Vár rád a világ: a nap, amely körülragyog, az erdő üde levegője, a mező virágai, a föld gyümölcse. Mesék és játékbabák és sok-sok ember, aki téged szeretni fog. Megmondom neked, hogy tudjad: nagyon jó ez a világ, amelybe beleszülettél!

Bizonyára lesznek csúnya dolgok is majd. Fogsz sírni is, mert bánataid is lesznek. Jön majd idő, amely teherként fog nehezedni válladra. Isten óvjon a nehéz óráktól!

Tudom gyermekeim, az élet nem mindig könnyű, mégis azt mondom neked: a föld, amelyen élsz, gyönyörű. S ha majd megnősz, tegyél erről tanúságot te is, hogy embertársaid, veled együtt, jól érezzék magukat rajta, hogy ne sírjanak, inkább nevéssenek, ne gyűlölködjének, inkább szeressék egymást... Isten óvjon gyermekeim!

Dsida Jenő: HÁLAADÁS

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel,
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restel.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad,
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.

Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban - itt e földön senki sem szerethet jobban!
Köszönöm a szemét, melyből jóság árad,
Istenem köszönöm az édesanyámat.

Te tudod, Istenem - milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigasztat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,
Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,
Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!

Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullatását, áldd meg szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezével az Édesanyámat!
Hald meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!!!

Imádkozzunk az édesanyáért, hogy emberi és szülői hivatásuknak egyaránt megfelelhessenek.

Jézus anyja Mária, könyörögj érettünk!

- Hogy az édesanyák Istentől kapott feladatuknak tekintsék anyaságukat, az életnek, az emberiségnek és a szeretetnek továbbadását...
- Hogy egyetlen anya se vessen el magzatát, hanem hozza a világra, és szeretettel gondoskodjék neveléséről...
- Hogy az édesapák feleségükkel együtt szívesen vállalják el gyermekeik nevelését, s váljanak igazi szülőkké...
- Hogy a társadalom segítse a szép családokat boldogulását, és vegyen példát róluk...
- Hogy megismerhessék az igazi emberséget azok is, akik gyermekkorukban nem részesülhettek megfelelő nevelésben...

Könyörögjünk

Urunk, Jézusunk, Te földi édesanyától akartál a világra születni. Add kegyelmed minden édesanyának, hogy gyermekeit Istentől kapott ajándéknak tekintse, s a Szentlélektől kapott feladatként gondoskodjék neveléséről, családjának földi és túlvilági boldogságáról. Aki él és uralkodik mindörökké. Ámen

Égi Édesanyánkhöz

Anyák napján oltárodhoz alázattal jövünk.
Virágbokrétánkra hull a bánatkönnnyünk.
Beismerjük s valljuk meg-megérdemeltük,
Hogy Fiaid ostora zuhogjon felettünk.

Drága homlokodra sokszor felhők szálltak.
Bűneink, hibáink mind Tenéked fájtak.
Hányszor könyörögtél szent Fiadnál értünk.
S mégis mi a jóra immel-ámmal tértünk.

De a könny felszárad szemünknek pilláján,
Anyai mosolyod lesz a szép szívirvány,
Amely szelíd ivként összeköt az éggel.
És a béke csókját hinti szerte-széjjel.

Nem született olyan, ki Benned csalódna,
Nincsen olyan beteg, ki nálad ne gyógyulna.
Drága magyar népünk fájó, sok nagy sebet,
Kössed be s gyógyítsad híveidnek szívét.

Drága Édesanyánk, Legszentebb Szűzanya,
Anyák napján zeng-bong az Ave Mária.
Vezeklő híveid bánatos lelkére.
Mosolyt derít-tudjuk, nagy Szíved békéje.

A szülőkről már írtam, de fontosnak tartom kiemelni, hogy nagyon tisztelték a tanítókat, tanárokat. Még minket, fiatalokat is. A rimóci emberek szorgalmasak voltak, sokat dolgoztak, főként mezőgazdasági munkát végeztek.

A lakhatásunkon kívül probléma volt az étkezésünkkel is. Közétkeztetés (óvoda, napközi) nem volt, mi a körülményeink miatt nem tudtunk magunknak főzni. Maradt a zsíros kenyér és a májkrém. Az otthonról hozott ennivalót egy-két nap alatt elfogyasztottuk. Az egyik tanévben az iskolához közel lakó Kiss Lajosné Marika (?) néni segített rajtunk, hozzájuk jártunk néhányan ebédelni (hogy ez mennyibe kerülhetett, már nem emlékszem).

Horváth Sándorné Erzsike vezette az akkori táncsoportot. Surányi Klárit és engem is beszervezett. Örömmel öltöztem be a szép ruhákba, táncolni is szerettem, de a szoros hajfonatok miatt napokig fájt utána a fejem. Községi ünnepeken is szerepeltünk. Emlékezetes maradt az 1960. év. Április 4-ei ünnepre készültünk és az akkor már működő Magyar Televízió Rimócon riportot készített az ünnepi készülődésről így a táncsoportról is. A szécsényi régi kultúrházban (most áruház, az Egészségügyi Centrum mellett) készült a felvétel. Autóbuszon vittek be bennünket, a helyi vendéglő cigányzenekara kísérte a csoportot. Az ünnep előtti estén, a híradóban adták le a felvételt. Mivel Erzsikét értesítették az időpontról, a falu egyetlen TV készülékén, a rimóci kultúrházban nézhettük meg a falu lakóival együtt. [A mellékelt - 3. sz. - fénykép másik alkalommal készült - én a felső sor bal szélén állok.]

Egyébként a heti egy adásnapon a tantestület közösen ment megnézni a műsort (mintha moziba mentünk volna).

Előfordult, hogy lakodalomba is meghívtak bennünket. Horváth Sándor igazgató úr és felesége megbecsült emberek voltak a községben, az ő népszerűségükből nekünk is jutott. A névnapokat is közösen ünnepeltük meg. Nekünk, akik az iskolában laktunk, kedvenc szórakozásunk volt, hogy vasárnaponként néztük a szép ruhákban templomba vonuló asszonyokat és lányokat. Az '50-es évek végén még a kislányok közül is többen jártak népviseletben az iskolába. Különösen szépek voltak az ünnepi ruhák, amelyek a mellékelt képen is láthatóak. [4. sz. fénykép] Azt hiszem ez a kép egy elsőáldozás alkalmával készült.

A négy év alatt néhányan elmentek a tantestületből, helyettük

jöttek újak, mégis összetartó csapat voltunk - bár a nevelőtestület létszámára már nem emlékszem. Voltak a tanári karban nőtlen férfi kollégák is. Ők sokkal jobb körülmények között laktak. Mi, lányok ezt elviseltük, nem nagyon mertünk szólni érte - a férfiak pedig ezt természetesnek tartották. Én a nyári szünetekben próbáltam megfelekedezni a nehézségekről, rendszerint különböző továbbképzéseken, úttörőtáborokban vettem részt.

Az utolsó tanévem az 1961/62-es volt Rimócon. Amikor férjhez mentem, Endrefalvára kerültem, ahol nyolc évet töltöttem. Még költözött néhányszor a családom, leghosszabb időt - 1972-től - Salgótarjánban töltöttem. 1975-től igazgató-helyettesi beosztásban dolgoztam. Közben az egri tanárképző főiskolán elvégeztem a pedagógia szakot (1977.).

Első sor balról jobbra: Matúz Éva;
Horváth Sándorné (Erzsike); Virág Vincéné (Marika);
Második (hátsó) sor balról jobbra haladva:
Szántó Piroksa, Barina Ida, Surányi Klára.

A Beszterce-lakótelepi Általános Iskola és Szakiskola (akkor ez volt a neve) egyik igazgató-helyetteseként mentem nyugdíjba 1996-ban. Ekkor visszaköltöztem a szülőfalumba, Litére.

E felkérés kapcsán elgondolkodva úgy érzem, hogy jól döntöttem, amikor a pedagógus hivatást választottam. A családom is támogat abban, hogy mind a mai napig része az életemnek a szellemi munka - a kertészkedés mellett.

1960. rimóci általános iskola tantestülete: Horváth Sándor igazgató, Mózer György igazgató helyettes, Horváth Sándorné, Szántó Piroksa, Matúz Éva, Kovács Zoltán, Bussai Ferenc, Barina Ida, Ferkó Zoltán, Surányi Klára

Rimócon nem jártam az elköltözésem óta, de sok jót hallottam a községről. Olvastam, milyen sokat változott az emberek élete és a falu képe. Lehet, hogy alkalomadtán mégis teszek ott egy sétát! Jó munkát és sok sikert kívánok a jelenlegi tantestületnek így ismeretlenül is. A falu minden lakójának pedig jó egészséget, szorgalmas, jó pedagógusokat és vezetőket kívánok, akik sokat dolgoznak a közösségért!

Üdvözléssel: Kalocsai Miklósné, Szántó Piroksa

NYULACSKA HÍREK

Roma Kultúra Világnapja: április 8.

Már több éve tavasszal a Roma Kultúra Világnapjáról is megemlékezünk. Ezen a napon óvodánkban a nemzetiséghez tartozó gyerekek saját kultúrájukhoz, hagyományaikhoz kapcsolódó szokások megőrzésével, ápolásával ismerkedünk. Mint a rimóci néphagyományörző hetet, úgy a roma néphagyomány őrző hetet is megszerveztük. Akkor rimóci népviseletet, most pedig a romák jellegzetes ruhadarabjaikat ölthették magukra a gyerekek. Cigány meséket, verseket tanultunk, bemutattuk a roma zászlót, beszélgettünk annak jelentéséről, a cigány nemzetiség életmódjáról, az ide kapcsolódó hagyományokról, szokásokról, mesterségekről. Így a kosárfonásról, seprűkötésről. Óvodánkban a gyerekek többsége cigány származású, ezért nagyon tetszett nekik, hogy többször szólt a cigány zene, amire próbálhatták a cigány táncot. A hét zárásaként a szülők bevonásával egy táncos délelőttöt szerveztünk. Ezúton is megköszönjük Bada Leontínának, hogy megmutatta a gyerekeknek a cigány tánc lépéseit és jelenlétével hangulatosabbá tette ezt a délelőttöt. A nap zárásaként közösen elénekeltük a cigány himnuszát, amit a projekthét folyamán minden csoport megtanult.

Cigány himnusz

*Zöld az erdő, zöld a hegy is
A szerencse jön is, megy is
Gondok kése húunkba vág
Képmutató lett a világ.
Egész világ ellenségünk*

*Üzött tolvajokként élünk
Nem loptunk mi csak egy szöveget
Jézus vérző tenyeréből.
Isten, könyörülj meg nekünk
Ne szenvedjen tovább népünk
Megátkoztál, meg is vertél
Örök csavargóvá tettél.*

„A Földet nem apáinktól örököltük, hanem unokáinktól kaptuk kölcsön!”

A mindennapi, aktuális foglalkozások közül mindig kiemelünk olyan napokat, eseményeket, amelyeket fontosnak, nevelő értékűnek tartunk. Ilyen jeles nap **április 22-e, a Föld Napja**.

Ebből az alkalomból rendeztük meg a Föld projekthetünket, amelyen olyan tevékenységeket szerveztünk a gyerekeknek, ahol közvetlen tapasztalatszerzés útján juthattak új ismeretekhez. Az ide tartozó fogalmakkal bővítettük a szókincsüket, a földünk védelmére, szeretetére, megóvására tanítottuk őket, miközben játékos módon tevékenykedtek. A program része volt a virágok, növények ültetése, amelyeket az elkövetkező hetekben, hónapokban majd folyamatosan gondozunk a balkonládákban és a szomszédos iskolakertben.

Egy-egy ilyen projekthétnek mindig van egy olyan napja, ami kiemelkedik a többi közül, ami még emlékezetesebbé teszi. Így volt ez most is. Közösen a három csoport megnézte Lola meséi „Kukasziget és palackpulcsi” című kis filmjét, amelyen végigkövethették a gyerekek a szemét útját és megtanulhatták a szelektív szemétyűjtést. Nagyon meglepődtek, amikor a felgerezhető, kitarított, játékokkal teli udvarunkon aznap rengeteg, szétdobált szemét várta őket kimenetelkor. Megbeszéltük, hogy ez így nincs jól, és a szorgos kis kezek pillanatok alatt szelektíven összegyűjtötték a papír-fém-és műanyag hulladékot az udvarunkon. Megtanultuk, hogy „A föld gömbölyű labda, emberek élnek rajta, állatok és növények, kiket meg kell védened.”

Kiss Renáta

Kezdődik a tánc!

Jó móka volt a palacktaposás

Figyelmesen sétáltunk a kiskertben

„Beültettem kiskertemet a tavasszal”

Móni elmondta nekem, hogy tisztában volt vele, hogy sok mindent csinál, vállal, de mindenhol szeretne megfelelni és sokszor nem tudja eldönteni, melyik úton járjon. Az írással már többször kacérokodott, ezért a pályázat előtt azt gondolta, hogy már csak azért is megméretteti magát, hogy kiderüljön számára, kell-e neki ezen a területen lépnie. Ha igen, akkor kér a jó Istentől egy jelet, ha nem, akkor pedig „elengedi” az írás iránti vágyát. Mikor minden befejeződött, már este 9 óra körül járt. Ekkor indultunk haza tele

gondolatokkal, élményekkel és persze azzal a „jellel”, amelyet Móni kért a jó Istentől. Hiszen kell-e ettől nagyobb visszajelzés, megnyerni egy fődíjat ismeretlenül egy pályázaton? Mónikának a Rimóci Újság nevében szívből gratulállok, gondolom, mindannyian büszkéek vagyunk rá! Reméljük, hogy sok írását olvashatjuk még nemcsak helyben, hanem a világhálón és egyszer majd könyv formájában is! Kívánunk neki erőt, kitartást és sok sikert ezen az úton!

Vincze Nikolett

És íme Kaluzsa Mónika fődíjas írása:

„Mindennél jobban szerettem volna egy gyönyörűséges és összefoglaló írást adni nektek az én történetemről: hogyan lettem, vagyok az idő rabszolgája, miként élem meg a saját kimenőimről alkotott kép folyamatos változását. Amikor is, ép a legmegfelelőbb időben, kaptam egy levelet. Írásomban ezt osztanám meg veletek. Lássátok, vegyétek, osztozzatok benne velem.

Kedves Mónika!

Úgy érzem, hogy most jött el az a pillanat, hogy tollat ragadjak, és leírom figyelmeztető leveletem, melyet az a tény diktált, hogy meglátásom szerint, kezdesz becsavarodni, megszürekülni, aszalódni, és egyszerűen szólva rossz úton járn. Mindig szerettelek, és őszinte voltam hozzád, most is azt teszem: elegend lett belőled. Hogy jutottam el idáig? Most akkor ülj le szépen és figyelmesen olvasd végig ezeket a sorokat.

Gyerekkorodtól jól kijöttünk egymással, kisebb-nagyobb bakik után mindig visszatárláltál önmagadhoz, segítő tanácsaimra hallgatva. Felnőttél, lediplomáztál, boldog voltál, vidám és szétszórt, de lelkes. Csupa élet. Aztán lett egy kedves férjed, hivatásod (elszánt tanár nének tartottal és tartalak ma is), három szép gyereked. Mosás, főzés, pincsi-pancsi, mondókázás, befőzés meg miegymás. Kertes ház, és szabadság. Gyerekek, férj meg fullos háztartás mellett is fordított időt kedvteléseidre. Szeretted benned, hogy segítőkészséged arra terelt, amerre én is jónak gondoltam. Egyesületi tagság, állandó rovat a helyi újságban, zeneoktatás, kultúrmisszió, barátnőzés.... Öröm másnak és feltöltődés neked. Hidd el tényleg csodás dolog, hogy három kicsi gyerek, meg egy házikoszthoz magasán szocializált férj mellett, el tudtal csenni egy-egy délutánt, estét. Te persze azt gondoltad, ez kevés, kicsi, nem elég, 48 óra kéne, meg még több idő. Égtél, lángoltál, meleget adtál. Aztán történt valami. Akkor kezdődtek a bajok. Már kevés volt a kis falu, a lekvárfőzés, a karitatív miegymás. 8 év után visszavágytál a régi munkahelyedre, tanítani. Szeretted, visszavártak, kellettél. Újra dolgozó nővé alakultál. És rám hivatkozva lassan kezdted talajt veszíteni. Mindenütt ott voltál, és nem voltál ott sehol. Legalább is ezt mondogtad, hogy hát a gyerekek, meg a háztartás, meg a férjed, és a munka is, és a hivatás, meg a megfelelés! Persze nagyképműen hozzátedded, te senkinek nem akarsz megfelelni, csak magadnak. Na, ez volt a legnagyobb hiba!

Mert mit is vársz el magadtól? Nézzük csak! A gyerekeid maximális mentorálása, helytállni a munkahelyeden, elégedett férjjel találkozni délutánonként, házi koszt, meg tiszta udvar, rendes ház. Meg befőzés, és ..... és csak kattogsz, és kattogsz, és csavarodsz, és túlpörögsz. Közben folyamatosan hallgatod, már a könyökömön jössz ki, hogy bezeg másoknak van ideje műkörmöshöz menni is, meg hetente háromszor edzőterembe járni, és a gyereket furikázni 50 kilométerre boxedzésre, és századdiplomáznia, meg lakberendező tanfolyamra járni, és te meg haját se mostál egy hete. És minden napom azzal telik, hogy engem emlegetve, megnyúlt mártírképpel hajtod álomra a fejed, azon a párnán, amin ma se cseréltél huzatot, mert nincs időd. Kérdem én, mint te szoktad gyermekeidről, „szüljek neked vagy izzadjak” időt?

Szóval, édes kedves gyerekeim, csak annyit mondanék, hogy ha ezt így folytatod, 15 év múlva a föld alá sajnálod magad, és itt hagysz 3 gyönyörűségesen jó és okos gyereket, meg egy szerencsétlenül degradált férjet. Legjobb esélyedet tekintve: árnyéka se leszél önmagadnak. PONT AZT FOGOD ELÉRNI, amit minden nap el akarsz kerülni: a saját magad és családod összeomlását. Szóval, egyetlen drága Mónikám, kapd össze magadat, és tegyél rendet az időbeosztásodba, de sürgősen, MERT EZ IS OLYAN nálad fiam, mint a fogyókúrád, hogy majd holnap. MA és MOST kell időt arra, amit régen is szeretted, ami örömet okozott, energiát és lelkesedést adott. Vállalni kell a konfliktust, mondjon mindenképpen, amit akar, szóljanak meg, pletykáljanak ki, tegyen a férjed megjegyzést, állj ki magadért! A testi-, lelki egészséged és a családod érdekében.

Kérlek szépen, változz vissza azzá, akivel én is jól kijöttem egykor. Ne hivatkozz rám folyton, hogy miattam nem tehetsz mást, mert ez nem igaz. Szánj újra időt a magad örömeire, mert a te örömed, a családodé is lesz, akiket mindig mindennél előbbre valónak tartasz.

Egyszerűen kedvesem, csak ennyit akartam mondani. Mindig a legjobb barátom maradsz, és mindig szeretni foglak, akkor is, ha nem fogadod meg a tanácsaimat. Most remélem, mosolyogsz, és csak remélni tudom, hogy újra megtalálsz a magad óráit. Hiszen ami, jár, az jár. NEKED is....

Szeretettel: a lelkiismereted

Most épem megfogadom a tanácsát: kimenőt adtam magamnak, és írok. Nem sírok. Sok-sok történetem van. Meg akarom osztani. És meg is teszem. Magamért. A családomért. Hogy egészséges maradjak...”

KELL-E A NŐNEK KIMENŐ? - EGY FŐDÍJAS ÍRÁS TÖRTÉNETE

A Rimóci Újság olvasói számára nem kell bemutatnunk Kaluzsa Mónikát, hiszen „Dorkás” történeteivel egykor minden olvasó szívébe belopta magát. Nekem konkrétan az ő cikke volt az első, akiét elolvastam annak idején a Rimóci Újságban, vártam a szebbnél-szebb, jobbnál-jobb, mindennapi, de mégis Rimóchoz kötődő, gyerekneveléssel kapcsolatos gondolatait, megtörtént élményeit.

Mónit kicsi korom óta hallottam szavalni, verset mondani rendezvényeken, tudom, hogy magyar-hittanár szakon végzett Egerben a főiskolán. Tudom, hogy ő az a Kobak tag, aki ha teheti, 3 gyerekkel erősíti a szemétszedők táborát. Tudom, hogy fontos számára Rimóc, a népviselet, a hagyományörzés, az egyházközség. Gitáros misét szervez, öltözeti gyerekeit rimóci népviseletbe és motiválja másokét is, hogy minél többen, minél több helyen tegyék ezt.

Első novelláját a „nap-szamos-óra” átadóját követően olvastam. Sokan nem gondolták, talán még ma sem tudják, hogy nem Móricz Zsigmond vagy Mikszáth Kálmán írását olvasta fel aznap az átadón, hanem a sajátját.

Fontosak neki az értékek, a felnőtt versmondó versenytől kezdve a társasjáték estig, bármire kapható. De nem önös érdek vezérli. Másokért tesz, másoknak segít azzal, hogy elmegy, felolvass, szervez, ott van, gitározik, énekel, stb. És teszi mindezt úgy, hogy első számára a család és a gyerekek.

Március 25-én egy ilyen üzenet várt az interneten Mónitól: „Az elsők közt vagy, akivel megosztom a jó hírem: beadtam egy írásom a Terézanyu pályázatra, és tegnap hívtak, hogy bekerültem, az első 50 írásmű közé, és meghívtak a díjátadó gálára. Nem mondtak semmi egyebet, csak hogy fontos lenne, hogy el tudjak menni, és megkérdezték, hogy hozzájárulok-e, hogy a gálán felolvassanak a mű részletéből!!!! Na???? Nagyon örülök! Csak meg akarom osztani....”

Akkor még nem tudtam, hogy mi is ez, miről írt, mi volt a téma, de tudtam, hogy nem lehet ok nélküli az, hogy behívták. Csak pár napra rá tudtam meg, hogy a Terézanyu és a Richter Gedeon Nyrt. immár VII. alkalommal hirdette meg a Terézanyu pályázatát, mely idén a "Kell a nőnek kimenő?" címet viselte.

Mindaz, melyet Mónika életéről ismerek, elég volt ahhoz, hogy tudjam, megfogta őt a téma. Igazából csak azon gondolkodtam, hogy és mikor szerzett magának „kimenőt” a pályázat megírására.

Pár e-mailváltás után már ott tartottunk, hogy elkísérem a rendezvényre, ha lehet. Móni az ötletet örömmel vette, így március 31-én, csütörtökön délután Csabával együtt, hárman indultunk el Budapest egyik legelegánsabb cukrászdájának dísztermébe a Gerbeaud-ba, a Vörösmarty térre. Mikor odaértünk, már nemcsak Móni, hanem én is izgultam. Beértünk, aláírás, szerződés, fotózás. Ő pedig, mint a profik, tette mindezeket, mintha minden nap ezt csinálná.

És elkezdődött. Rác Zsuzsa, az „Állítsátok meg Terézanyut” című könyv írója nyitotta meg a rendezvényt, de ott volt a színpadon a zsűri többi tagja is, úgy mint Beke Zsuzsa a Richter Gedeon Nyrt. kommunikációs vezetője, Dobó Kata színésznő és Pásztor Anna énekesnő is. Több mint 300 írásból választották ki azok íróit, akiket a díjátadó gálára is meghívtak. Egy-egy történet felolvasását követően adták át írójainak az elismerést a szinte zsúfolásig nőekkel megtelt teremben. Minden történet arról szólt, hogy mi nők, mennyire elfoglaltak vagyunk. Van, aki

a gyerekek, család miatt, van, aki a körülötte lévő közösségekben való tevékenysége miatt, van, aki a munka és a mások szolgálata miatt. A felolvasott egy-egy írásból nagyon sokat lehetett töltekezni, meríteni. A sokszor nem kis „harcokat” megvívott, egyedül maradt, elvált vagy éppen betegségből felépült nők harca, a mások iránti tisztelet olyan példát állított elénk, amely sok könnyet csalt a jelenlévők szemébe.

A 12 különdíjat követően fokozódott csak igazán az érzés bennünk, amikor már kiugró szívvel vártuk az első három helyezést. Felolvasták a 3.

helyezett írásait, majd a másodikét. Mi pedig csak ültünk Mónival egymás mellett olyan izgalommal, hogy egymásra sem mertünk nézni. És ekkor következett a fődíjas írás. A címét nem olvasták, de elkezdődött. Egyszer csak Móni megfogta a karom és olyan hangon súgta, hogy „ez az enyém”, mintha még ő maga sem merné elhinni. És onnantól kezdve már nem jutott eszembe, hogy videózni akartam, nem tudtam másra figyelni, csak a fődíjas írásra, melyet egy rimóci anyuka írt, hogy lelket öntsön a sorstársaknak.

A „Levél” című írásban Mónika valóban egy levelet osztott meg velünk. „Gyerekkorodtól jól kijöttünk egymással, kisebb-nagyobb bakik után mindig visszatárláltál önmagadhoz, segítő tanácsaimra hallgatva.” hallgattam, és kíváncsian találgattam, milyen barát írhatta neki levelet. Édesanyja, barátnője, a férje, vagy ki? De a csattanóra nem számítottam. (Nem is árurom el, hogy ki volt a levél írója, hisz így mindenki ugyanolyan élvezettel tudja majd olvasni, mint ahogy én hallgattam.)

Taps. Majd kihívták a színpadra a VII. Terézanyu pályázat nyertesét, Kaluzsa Mónikát, aki meghatódva, fényképezőgépek, kamerák, reflektorok kereszttüzében megköszönte az elismerést, elmondta, hogy Rimócról, egy palóc településről érkezett, Nógrádmegyében magyart tanít és igen, a rajta látható ékszereken palóc motívumok láthatóak, melyeket egy helyi fiatal készített. Megköszönte, átvette és visszaült a helyére úgy, mint aki fel sem fogta, hogy egy országos pályázatot nyert meg. Aztán jöttek a fotósok, a kamerás felvételek, interjúk, gratulációk majd pedig az állófogadás.

Én pedig csak néztem, ha lehetett, fotóztam és persze gyorsan hírt is adtam a rimóciaknak a legnagyobb közösségi oldalon, mert szerettem volna világgá kürtölni, hogy lám-lám, itt egy rimóci anyuka, aki megnyerte a „Terézanyus pályázatot”.

(És ez az írás olvasható a <http://www.terezanyu.hu> oldalon, de újságunk hasábjain is.)

Egyébként...

... egy nagyon jó országban élünk. És nem csak azért mert nem az ország területe határozza meg a nagyszerűségét, hanem a benne élő emberek. Rengeteg lehetőséget, sok feltalálót és tudóst, kiváló művészeket adott már a világnak, és lehetne még sorolni. Mégis sokan szeretnek úgy fogalmazni, mintha az országunk vagy a benne élő emberek velejéig romlottak lennének.

Ki ne hallott volna már bosszús embereket úgy megszólalni, hogy „tipikus magyar hozzáállás”, meg „mit várnék ettől az országtól”. Szomorú, hogy az emberek sokszor nem látják a fától az erdőt.

Az egyik leggyakrabban hangoztatott sztereotípiája saját országunkkal és a benne élő emberekkel, (tehát a magyarsággal szemben), hogy szeretjük visszatartani a másikat, ha az el akar érní valamit.

Én azonban úgy látom, hogy ez nem tipikus magyar szokás, mint ahogy nem tipikus valószínűleg egyik másik népre, nemzetre sem. Inkább rendszerre jellemző. A magyaroknak kijutott jó pár évtized a kommunizmus diktatúrájából, ahol a rendszer része volt a besűgás. Akit lehetett beszerveztek, akit nem... nos az ezzel szinte rögtön gyanúság is vált, így azt megfigyelték. A rendszer elvárta az emberektől, hogy megfigyeljék a másikat, ha valakinél kirívót tapasztalnak azt jelentsék. Mi lehetett ilyen kirívó tevékenység vagy tulajdonság? Széles palettáról lehetett választani, de jellemzően a tehetséggel, képességgel, tenni akarással megáldott, a magukkal és életükkel valamit kezdeni akaró emberek voltak megtalálva, mint besűgni valók. Sokszor a besűgásnak lehetett volna (lehet, hogy volt is) haszna, ha a megfelelő embert így megfelelő helyre juttatták. Volna. De a rendszer célja nem az volt, hogy az emberek kitörésre képes példaképeket kapjanak, hanem hogy mindenki maradjon nyugodtan a saját sorába beállítva. Így aztán a legtöbben félve attól, hogy kezdjenek valamit, besűgővá, megalkuvóvá váltak nem azért mert a személyisége, a nemzetisége vagy akár a családja ilyenre nevelte volna. Egyszerűen abban a rendszerben alig volt más lehetőség.

És a „rendszer váltáskor” (vagy amikor annak kellett volna lenni) az embereknek elfelejtettek szólni. Hogy lehet most már máshogy gondolkodni, lehet már akarni, tenni, képessé válni. Lehet többet elérni, több-ben gondolkodni, nem megelégedni, és nem kell félni sem a rendszert sem a másikat attól, ha az kiemelkedik a többiek közül. Sajnos kicsit beroszódott a csavarok, a fogaskerek még mindig ugyan olyan lassan forog, a korábbi rendszerben ugyanis nem olajozták egyáltalán, az új rendszerben (aminek van még hova fejlődni) egyelőre nem takarították ki a koszt a gépezetből.

Hajrá emberek, ne legyünk még mindig a huszon-akárhány évvel ezelőtti rendszer rabjai. Ha valaki akar valamit, sőt akár el is ér valamit, annak veregessük meg a vállát, támogassuk. És mondjuk ezentúl az ilyen alkalmakkor, hogy igen, ezt vártam egy magyartól, ezt várom ettől az országtól.

Blabla Feri

Rendőrségi tájékoztató

- Legyenek mindig nagyon óvatosak, körültekintőek!
- Soha ne adjanak át pénzt vagy más értéket idegenek számára!
- Ne bizzanak meg a váratlanul jelentkező idegenekben, akár telefonon, akár személyesen keresik meg Önt!
- Ha ismeretlenek az unokájukra vagy bármely családtagjukra hivatkozva telefonon pénzt kérnek Önöktől, haladéktalanul

A magyar-lengyel barátság napja

Európában példa nélkül álló kezdeményezésre az Országgyűlés 2007. március 12-én a sok évszázados közös történelemre, a két nép barátságára és együttműködésére tekintettel március 23-át a magyar-lengyel barátság napjává nyilvánította.

A lengyel szjejm ugyanebből a megfontolásból néhány nappal később, 2007. március 16-i határozatában nyilvánította március 23-át a lengyel-magyar barátság napjává.

Ezen a napon, március 23-án, ebben az évben az Önkormányzatunk képviselő-testületének tagjai ünnepi megemlékezést tartottak azon okból, hogy településünk egy lengyel településsel, Dłutów-val kötötte meg az első testvér-települési megállapodását. Felvonásra került az Önkormányzat hivatala előtt a lengyel nemzeti lobogó. A képviselők áttekintették az ez évi baráti találkozóval kapcsolatos teendőket is, megemlékezve a korábbi évek eseményeiről.

Beszkid Andor polgármester

Hozsanna- és népdaléneklő verseny

2016. április 22-én pénteken 14 órakor kezdődött a verseny

Bátonyterenyén a II. János Pál pápa katolikus iskolában. Az igazgatónő köszöntötte a megjelenteket, akiknek egy kis uzsonnával is kedveskedtek.

Három korcsoportban, kb. 30 gyerek versenyzett. Mindenkinek egy népdalt és egy egyházi

éneket kellett énekelni. Gréti a 2. korcsoportban indult, és nagy örömeinkre megszerezte az 1. helyezést.

Golyán Gréti szülei

vegyék fel a kapcsolatot a hozzátartozójukkal, mert ezzel tudják ellenőrizni a hívás valódiságtartalmát!

- A csalók más módszerekkel is megpróbálnak pénzhez jutni és akár közmunkaszolgálatok nevével visszaélve bemennek az Önök otthonába, hogy elutaljonítsák értékeiket.
- Ne engedjen be idegeneket az otthonába, ha ez mégis szükséges, kérje meg egy bizalmasát, hogy legyen jelen ebben az esetben!
- Bűncselekmény esetén azonnal tegyen bejelentést a legközelebbi rendőrkapitányságon vagy az ingyenesen hívható 107-es, illetve 112-es segélyhívó számon!

„ÉRTÉK – ITTHON”

A Dr. Manga János Közösségi Ház január 22.-én, a Magyar Kultúra Napja alkalmából irodalmi pályázatot hirdetett „Érték – Itthon” címmel. Április 10-ig vártuk a beérkező műveket, amelyekből 11.-én, a Magyar Költészet Napján felolvasó estet rendeztünk a könyvtárban. A pályázat szinte egyetlen kritériuma az volt, hogy a művek témája kapcsolódjon a szülőföldhöz, családhoz, hagyományokhoz, szokásokhoz. Hat szerző küldte be művét, összesen kilencet. Az irodalmi felolvasó esten a résztvevőknek kiosztottuk az alkotásokat, amiket sorban felolvastunk és a beküldőknek jutalmat és emléklapot adtunk át. Az Újság hasábjain most az olvasóknak is szeretnénk megmutatni ezeket a darabokat. (A jelen lapszámból - helyhiány miatt - kimaradt pályaműveket a júniusi újságunkban olvashatják.) Olvassák el őket, és ha kedvet éreznek ragadjanak Önök is tollat!

A felolvasó esten résztvevőknek és a pályázatra nevezőknek köszönjük a munkájukat!

Bablena Feri

Burik-Vincze Ágota

RIMÓC KÖZSÉG

Régmúlt időkbe nyúlik vissza története,
Ismeretlen őseinktől származik eredete.
Messzi földre elszállt hírének hangja,
Ódáit meghallgatni mindenki akarja.
Csodájára járnak a pislogó nyúlnak,
Kolumbusz hajóját látva összesúgnak.
Öltözéke ékességét a féketők adják,
Zöld rojtos kendők a menyecskét takarják.
Száll az ég felé a sok rakott szoknya,
Énekszó hangzik, a Rezesbanda fújja,
Gyönyörű környezetben várunk Rimóca.

Burik-Vincze Ágota

Itthon vagyok

Cserhát lágy lankái között, Rétek, mezők, erdők, patakok, Ezer színben pompázó fák, Úgy érzem, itthon vagyok.	Kedves terek köszöntenek, Gondozott szobor sorok, Emléket állnak az utókornak, Úgy érzem, itthon vagyok.
Dél felé vezet az az út, Fák mentén kismadár lakok, Kétoldalt kövér szántóföldek, Úgy érzem, itthon vagyok.	Aztán zene szólal a közelben, Határozott fűvös hangok, Táncra buzdítja mind a lábat, Úgy érzem, itthon vagyok.
Kis falu fekszik csendesen, Körbeveszik védő dombok, Háztetőkön napsugár ragyog, Úgy érzem, itthon vagyok.	Színes ruhákban érkeznek, Csodálatos, himzett darabok, Lányok, asszonyok viseletben, Úgy érzem, itthon vagyok.
Az utcákon tavasz virágzik, Ezernyi csodás színpontok, A szív is felmelegszik lassan, Úgy érzem, itthon vagyok.	A ringó szoknyák táncot járnak, Közben szólnak pattogós dalok, Messze száll az ének hangja, Úgy érzem, itthon vagyok.
A faluban zajlik még az élet, Mindenfelé sietős alakok, Egyik a templomba ballagott, Úgy érzem, itthon vagyok.	Nyugalom kél lelkem mélyén, Gondolatban tovább ballagok, Néma örömsóhaj ül szívemre, Úgy érzem, itthon vagyok.

Vincze Nikolett

Az én falum

Van egy falu ezen a nagy világon,
melytől összeszorul szívem, ha meglátom.
Mikor még csak közeledek feléje,
már akkor mosolyra húzódik a szám széle.
A dombtetőről látni az egész falut,
majd közelebb érve egy nyuszi nyit kaput.
Sok jót hallani az itt élő emberekről,
de még többet a csodás viseletükről.
Ápolják és őrzik még a hagyományokat,
nem is látni máshol ilyen szép szokásokat.
Vannak gyerekek, kik már korán hozzászoknak,
hogy kicsi korukban gyöngyössapkát kapnak.
A nagyobb lányok már kerek szoknyát vehetnek,
a vasaltszoknyák előtt ez is jó kezdetnek.
Aztán ahogy a lányok formásabbak lesznek,
a sok szoknyára egyre többet tesznek.
A vasaltszoknyákat rojtos kendővel hordják,
nincs párja ennek a viseletnek, úgy mondják.
De a menyasszony a legszebb mind közül,
főleg, mikor a koszorú a fejére kerül.
A gyerek születéséig nem kell neki kendő,
hiszen ott van az asszonyi, gyönyörű fékető.
Azt pedig minden helyi asszony tudja,
hogy a rojtos menyecskét meddig hordhatja.
Végül, ahogy közeledik életük alkonya,
úgy sötétül lassan a kendő és a sok szoknya.
De a palóc falu kincse nemcsak viselete,
hanem a tánca és a sok szép éneke.
Ezt a csárdást már sok helyen tanítják,
de úgy az igazi, ha viseletben táncolják.
A sok szoknya csak úgy ring a lányok derekán,
és dalolva ámulunk a Rezesbanda hangján.
A kis falu is igen rendezett és szép,
tesz is érte a sok, lelkes, dolgos kéz.
Ha összefognak az itteni emberek,
akarattaluk szinte mindent elérnek.
Van újságjuk is, mely messzire száll,
így a kis falu híre egy világot bejár.
Irigykednek is rájuk, sokszor hallom,
hogy milyen jó is lehet lakni **Rimócon**.
Kívánom, hogy sokáig így legyen ez még,
és ebben a csodában nőjön fel sok nemzedék.

Barna Krisztina

Húséges kisharang

Ezt a történetet édesanyám hallotta még a nagypapjától, az pedig ki tudja, kitől.

Réges régen, amikor István király egyistenhitre térítette a népet, és szokás volt haranglábakat, templomokat építeni, azokban az időkben játszódtott ez a történet.

A Cserhát hegyvonulatának erdeiben egyre-másra alakultak a kicsiny kis falvak. Ezeket a falvakat nem úgy kell elgondolni, mint a mai településeket. Ezek két-három, esetleg öt családból álló kis közösségek voltak.

Móc falu a Hatvantól észak felé tartó kereskedelmi út közelében fektet. A kis közösség lakóinak mindenük megvolt, mert körülölelték őket a nagy tölgyerdők, amelyek bővelkedtek vadban, gombában, gyümölcsben. Házaikat a hegy lábánál elterülő, dús fűvű rétre építették. Ennek a füve táplálta az állatokat, és a hegy lábánál feltörő, tiszta vizű forrás biztosította a vizet.

Boldogan és békésen élt az itt lakó három család. Új hitük megerősítésére haranglábat emeltek, rajta egy kis haranggal. Ezt kongatták meg, ha imádkozni mentek, ha halottat gyászoltak, vagy ha valami öröm érte őket. Mindennapi életüket csak az keserítette meg, hogy a kereskedelmi úton egyre több alkalommal jelentek meg rablók, akik elvitték tőlük egész évben nehezen összegyűjtött javaikat. Mivel már többször is előfordult ilyen eset, ezért a családfők összeültek, és elhatározták, hogy szétméznék a környéken, hátha találnak békésebb helyet arra, hogy letelepedjenek. Hosszú ideig járták a vidéket, míg megfelelő találtak. Az új hely nemcsak biztonságosabb volt, hanem még patak is folyt a közelében.

Elkezdtek építeni a házakat a domboldalban, és kezdték áthordani csekélyke vagyonukat. Mindenki nagyon szomorú volt, hogy el kellett hagynia régi lakóhelyét. Enyhítette volna szomorúságukat, hogyha a kisharang is velük lett volna, így elhatározták, hogy a két ökrükkel visszamennek, hogy elhozzák a haranglábbal együtt. Így is tettek.

Az ökrökre kötelet kötöttek, hogy majd azzal húzzák ki a földbe ástott haranglábat. De a harangot nem vették le róla. Az állatok nekifeszültek; húzták, húzták, de az meg sem mozdult. Hanem akkor csudálatos dolog történt! Nemhogy a harangláb mozdult volna el a helyéről, hanem az ökröket kezdte lefelé húzni. Próbálták az emberek legalább a jószágait megmenteni, de hiába. Harangostul, ökröstül elnyelte őket a föld.

Az emberek szomorúan indultak az új falujuk felé. Az úton szembetalálkoztak egy csapat kereskedővel. Ezek hiába kérdezték, hogy mi újság van Mócon, azok felelet helyett csak sirtak. A kereskedők pedig mondogatták egymásnak, hogy rínak a móciak.

Hazaérve, mikor elmondták, mi történt a haranggal és az ökrökkel, mindenki sirt-ri. A történetnek híre ment, s ezt nem sokára már a környékeliek is mesélték egymásnak, és egyre gyakrabban mondták, hogy sír, ri Móc. Ebből lassan kialakult a Rimóc falunév.

Kisfalunk ezer éve itt áll a Cserhát csodálatos völgyében, amelyet egy patak szel ketté.

És mi történt a kisharanggal?

Azt beszélük, hogy az év utolsó éjszakáján, amikor minden csendes, s csak a csillagok ragyogják be a volt falu helyét, a kisharang kiemelkedik a földből, és kondul egyet. Tiszta, csengő hangja messzire elhallatszik. Ő is siratja Mócot, de ott akart maradni, ahová mindig is tartozott.

Talán nem csak mese volt.

Bablena Ferenc

Végleg

A folyosón álldogált, indulóban volt, nem különösebben hatotta meg a dolog (mondogatta magának és másoknak), de valamiért nehezebb esett az ajtón kilépni.

„Lassan indulni kell. A táskák már kint vannak, talán minden benne van, összepakoltunk mindent. Listát kellett volna írni. Összepakoltunk mindent, akkor minek lista? Dudálnak. Minek türelmetlenkednek?

Megyek még egy kört, nehogy mégis itt maradjon valami. Bár tervezek visszajönni jövő héten is. Hetente legalább egyszer. Azt azért kellene. Rendben tartani, takarítani. A folyosón nincs semmi. A kis cipős szekrény. Benne... sincs semmi. Te jó ég, ebbe kiskoromban még belefértem. Mikor unokahúgommal bújócskáltunk. Mindig ez volt az első hely ahová bújunk, de sosem ahol a másikat kerestük. Aztán egy idő után már nem bújócskáltunk. Na, mindegy. WC, fürdőszoba, hopp egy pohár. Ez is mióta megvan már! Már akkor felhőlyagosodott rajta a minta, mikor azt az összevissza végű fogkefét kaptam. De még mindig megvan. Na, ezt se hagyjuk itt akkor. Jaj, a bojler. Csinálni kellett volna már vele valamit. Mindegy, majd visszatérek rá.

A nappali? Fú, de fura így üresen. A szekrények meg a függöny legalább marad, meg ez a nyomorult parketta. Na, hát ez, nem rakták be a többi közé? Nem baj, ha ők itt hagyták, én nem fogom utánuk vinni, mindig is utáltam ezeket a vackokat. Siófok. Az... porfogó. Itt legalább lesz mit fognia. Kétajtósban semmi, fiókokban... legfelsőben semmi, középsőben sem, az alsó-... ez meg ragad. Gyere már ki te! Na. Óóó. De jó, hogy benéztem. Ezek egyszer még sokat fognak élni. Te jó ég, hogy gondolhattam én ezt valaha komolyan, hogy egy rakás magazinért valaki valaha pénzt fog adni egyáltalán. Na, mindegy, elviszem, még egyszer átfutom majd őket. Ú, ez húsz éves. Na, majd. Aztán meg gyűjtős lesz belőle. Hopp még egy toll is van itt. Az mindig jó, ha van. A sötétítőt is behúdom. Ez a rohadt parketta.

Hogy szokták ilyenkor? Ajtókat nyitva vagy inkább mindet csukva hagyni? ... Nyitva hagyom, mert ez pont nem záródik rendesen, úgy is kinyílna.

-Ne dudálj már, mindjárt jövök!

Na, a szobámban? Az ágyon a pokróc hagy maradjon, kitudja, mikor kell még itt aludni valamiért, akkor jó lesz. Aztán idővel ki is lehetne festeni. A fejemenél rémesen mocskos már a fal, hogy miért nem raktuk fel azt a fálvédőt, amit annyira mondtam... mert ronda volt azért. Szék, asztal, ... fiókban valami? Semmi. A sok karcolás, meg matrica. Matricák... tényleg azok hová lettek? Nem voltak a limlomos dobozban. Megnézem még itt is ... Jaj már ide se férek be. A rejtékelyem! Ezt, hogy elfelejtettem! Van benne valami? Hm. Egy telefirkált füzet, gémkapocs, egy szépen csillogó kavics még osztálykirándulásról talán. Ennyi? Pár ezrest hagyhattam volna benne valamikor, hogy most megőrüljek neki. Na, mindegy. A szobám. Jó lesz már, hogy nagyobb lesz. Jajj, ez a csillár is, idővel ezt is lecserélem. Csak venni kellene egy lámpát. „A nagymama vette még nászajándékba” – ezért lesz tökéletes elrejtve a te szobádban. És én még büszkélkedtem vele a haveroknak hatodikban. Na, jó.

Ez a szoba? Hát ez tök üres. Hogy tudtak itt, mindig ilyen hidegben aludni? Erre is ráférne egy festés. Ha el akarnánk adni, akkor mindenképp.

Konyha? Ááá ez a francos szög! Gyere már ki te! Akkor maradj, három pólomat szaggattad szét, most már maradj, legközelebb hozok fogót is. Most kellene listát írnom, hogy mivel jöjjenek legközelebb. Hát ez a tűzhely is jó, ha marad, ha valamiért itt kellene éjszakázni, még lehetne rajta valamit melegíteni. Mondjuk edények nélkül nehezen, de na... Ez legalább ki van festve. Mondjuk mikor a kotyogós szétpuhant, azután kellett is egy festés. A kráter azért ottmaradt a plafonon, de lefestve nem nagyon látszik. Kotyogós. Azt lehetne ide egyet szerezni. Meg akár oda is, abban jó a kávé. Na majd a listára. A hűtő helyén ki kell majd cserélni a linóleumot. Hogy fértünk el ebben a konyhában?

-Jajj ezek meg a dudájuk!

A kulcs nálam van? Ja, az akasztón. A kisablakra még ránézek, nehogy nyitva maradjon.

Na, jövő héten majd visszanezdek, csinállok valamit.”

Ezzel bezárta az ajtót, és soha többé nem jött vissza.